

Zestawienie uwag zgłoszonych do projektu ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym
Opiniowanie

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu	Zgłaszający uwagę	Treść uwagi	Stanowisko Centrum
1.	Uwaga o charakterze ogólnym	Szef Obrony Cywilnej Kraju	<p>Ustawa nie uwzględnia wskazanych zaleceń ujętych w raporcie z kontroli NIK nr. P/17/039 z 2017 r. pn. „Ochrona ludności w ramach zarządzania kryzysowego i obrony cywilnej” oraz raportu z prac „Międzyresortowego Zespołu do oceny systemu ratownictwa i ochrony ludności” między innymi w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ przesłanek uznania sytuacji za „kryzysową”, ✓ zapewnienia całodobowego obiegu informacji w administracji samorządowej, ✓ sprecyzowania obowiązków samorządu realizowanych w ramach ZK, ✓ uregulowania minimalnej obsady etatowej wojewódzkich/powiatowych CZK. <p>Biorąc pod uwagę propozycję Rządowego Centrum Bezpieczeństwa dotyczącą zmiany odpowiedzialności za realizację zadań obrony cywilnej (przeniesienie części ciężaru realizacji zadań obrony cywilnej na komendantów wojewódzkich i powiatowych Państwowej Straży Pożarnej) aby dokonać rzetelnej oceny konieczne jest przedstawienie projektu rozporządzenia dotyczącego realizacji tych zadań tj.: „Rada Ministrów określa w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres działania szefa Obrony Cywilnej Kraju oraz szefów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin, dowódców formacji OC kraju, województwa, powiatu i gminy, jak również zasady i tryb kierowania oraz koordynowania przez nich przygotowań i realizacji przedsięwzięć obrony cywilnej”. Mając na względzie wyroki</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Definicja sytuacji kryzysowej jest celowo elastyczna, zakres dopuszczalnej uznaniowości jej stosowania wynika z wyroku Trybunału Konstytucyjnego sygn.. K 50/07 21.04.2009. - Całodobowy obieg informacji jest zapewniony. - zadania własne samorządu są opisane w ustawach samorządowych i nie ma powodu by te zapisy powielać. - Ze względu na brak źródeł finansowania nie można narzucić minimalnych wymagań co do obsady etatowej wojewódzkich i powiatowych CZK.

			Trybunału Konstytucyjnego, który wielokrotnie podkreślał, iż upoważnienie musi mieć charakter szczegółowy pod względem przedmiotowym, podmiotowym oraz treściowym, nadmieniam, że jest to niezmiernie ważny i niezbędny aspekt, bez którego nie można kompleksowo zaopiniować przedstawionego projektu ustawy.	
2.	Uwaga o charakterze ogólnym	Wojewoda Opolski	W sytuacji, gdy na szczeblach wojewódzkim, powiatowym i gminnym funkcjonują zespoły zarządzania kryzysowego, lepszym rozwiązaniem niż tworzenie sztabów koordynacyjnych do realizacji określonych zadań nałożonych na wojewodę, starostę, wójta (burmistrza, prezydenta miasta), o których mowa w art. 1 pkt 17, 20, 22, jest opcjonalne przypisanie tych zadań do ww. zespołów. Tym bardziej, że sztaby mają składać się z osób wchodzących w skład zespołów zarządzania kryzysowego. Nie określono także poziomu ich kompetencji względem powiatowych zespołów zarządzania kryzysowego, ani celu ich powołania.	Uwaga nieuwzględniona. W skład zespołów wchodzi szefowie służb, zaś sztaby mają być tworzone przez szczebel wykonawczy. Takie struktury już się sprawdziły m.in. podczas ŚDM.
3.	Uwagi o charakterze ogólnym	Urząd Lotnictwa Cywilnego	W treści projektu ustawy znalazły się następujące sformułowania określające wykonawców zadań z zakresu zarządzania kryzysowego: „ <i>kierownik urzędu centralnego</i> ” oraz „ <i>kierownik urzędu centralnego podległego lub nadzorowanego przez ministra</i> ”. Ponieważ pojęć tych nie zdefiniowano, powstaje wątpliwość czy w myśl projektu ustawy „ <i>kierownik urzędu centralnego podległego lub nadzorowanego przez ministra</i> ” jest jednocześnie „ <i>kierownikiem urzędu centralnego</i> ”, a tym samym czy ma realizować wszystkie zadania przypisane „ <i>kierownikom urzędów centralnych</i> ”? Wyjaśnienie tej kwestii jest istotne np. przy uzgadnianiu planów zarządzania ryzykiem i planów reagowania kryzysowego. Czy w takich przypadkach „ <i>kierownik urzędu centralnego podległego lub nadzorowanego przez ministra</i> ” ma ww. plany	Uwaga nieuwzględniona. Nie każdy kierownik urzędu centralnego podlega ministrowi. Część podlega bezpośrednio pod PRM. O tym, czy plan kierownika ma być odrębnym dokumentem, czy wejść w skład planu ministra decyduje minister.

			<p>uzgadniać jednocześnie z właściwym ministrem oraz z Rządowym Centrum Bezpieczeństwa? Kompetencję tę przypisano bowiem „kierownikom urzędów centralnych” (art. 5ab ust. 5 ustawy o zarządzaniu kryzysowym).</p> <p>Treść projektu ustawy budzi wątpliwości w kontekście tego czy plan zarządzania ryzykiem, plan reagowania kryzysowego i plan zarządzania kryzysowego tworzone przez kierownika urzędu centralnego są planami autonomicznymi, czy korelacyjnymi, powiązаныmi ze sobą formalnie tj. plan zarządzania kryzysowego jako dokument główny i załączniki funkcjonalne, na które składają się plan zarządzania ryzykiem i plan reagowania kryzysowego? Kwestię tę w ocenie Urzędu Lotnictwa Cywilnego należy doprecyzować.</p>	<p>Uwaga do wyjaśnienia. Plan zarządzania ryzykiem oraz plan reagowania kryzysowego są osobnymi dokumentami.</p>
4.	Uwaga o charakterze ogólnym	Wojewoda Opolski	<p>Z uwagi na powierzenie Wojewodzie dodatkowych zadań z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 2 pkt. 6 (dodanie ust. 7a) i pkt 9 (dodanie art. 6d) niezbędnym jest obligatoryjne utworzenie w komórkach organizacyjnych właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego w urzędach wojewódzkich stanowiska (jedno lub wieloosobowego w zależności od ilości obiektów IK na terenie województwa) ds. ochrony infrastruktury krytycznej. Na stanowisku pracy realizowane byłyby zadania Wojewody wynikające z ustawy o zarządzaniu kryzysowym i przepisów wykonawczych do tej ustawy oraz Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Wniosek przedwczesny. Nie można określić ile obiektów będzie uznanych za lokalną IK i tym samym nie można określić obciążenia stanowiska ds. ochrony IK. Ponadto zakres zadań tego stanowiska będzie się częściowo powielal z zadaniami realizowanymi związku z ustawą o ochronie osób i mienia.</p>
5.	Uwaga o charakterze ogólnym	Wojewoda Opolski	<p>Wykonanie dodatkowego dokumentu – planu zarządzania ryzykiem jest zbędne. Tylko niepotrzebnie rozbudowuje się dokumentację planowania zarządzaniem kryzysowy. W chwili obecnej są wykonane analizy ryzyka i nie ma</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Wymogi określone w Decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/EU z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu</p>

			<p>potrzeby robić nowych: matryc ryzyka, zarządzania ryzykiem, szacowania ryzyka itp. Ponadto – zarządzanie ryzykiem jest już stosowane w urzędach np. w zakresie bezpieczeństwa teleinformatycznego lub przy ochronie danych osobowych (RODO), stosowane jest także przez Państwowe Gospodarstwa Wodne Wody Polskie podczas opracowywania map zagrożenia powodziowego. Obecny plan zarządzania kryzysowego w rozdziale: „Plan główny” zawiera charakterystykę zagrożeń oraz ocenę ryzyka - i ten rozdział należy doskonalić na podstawie praktycznych doświadczeń/zdarzeń z terenu administrowanego przez gminy i powiaty.</p>	<p>Ochrony Ludności wprost wskazują na konieczność opracowania planu zarządzania ryzykiem. Ustawa nie przewiduje rozbudowywania dokumentacji z zakresu planowania zarządzania kryzysowego. Ma na celu uporządkowanie istniejących dokumentów i dostosowanie do dokumentów unijnych. Ww. rozwiązania zostały już zapoczątkowane – ostatnia wersja Krajowego planu zarządzania kryzysowego z 2018 r. została podzielona na dwie części:</p> <ul style="list-style-type: none"> - część A odnoszącą się do zarządzania ryzykiem, czyli de facto dwóch pierwszych faz zarządzania kryzysowego: zapobiegania i przygotowania, - część B, która dotyczyła reagowania i odbudowy. <p>Dokonany podział był pierwszym krokiem do ostatecznego rozdzielenia KPZK na osobne dokumenty. Krajowy Plan Zarządzania Ryzykiem w założeniu dotyczyć będzie przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do sytuacji kryzysowej i przygotowanie struktur zarządzania kryzysowego na wypadek jej wystąpienia. Informacje dotyczące szczegółowych przedsięwzięć, które do tej pory stanowiły część Raportu o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego oraz zadania i obowiązki uczestników zarządzania kryzysowego dla faz: zapobieganie i przygotowanie, które stanowiły część A Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego, zostaną przeniesione do planu zarządzania ryzykiem na szczeblu krajowym. Konieczna będzie analiza i uzupełnienie wymienionych przedsięwzięć, z uwzględnieniem elementu służącemu ich weryfikacji aby ustalić czy ich realizacja wpłynęła na ograniczenie ryzyka. Podobnie będzie wyglądać konstrukcja planów zarządzania ryzykiem na pozostałych szczeblach.</p>
--	--	--	---	---

				Podkreślić należy, że ocena ryzyka wystąpienia zagrożeń w rozumieniu Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności nie jest tym samym co ocena ryzyka na potrzeby funkcjonowania organizacji, w tym w zakresie bezpieczeństwa informacji. Wykonywana jest ona bowiem z uwzględnieniem ściśle określonych etapów, które skupiają się m.in. na identyfikacji poważnych skutków dla ludzi, środowiska naturalnego lub mienia, w tym dziedzictwa kulturowego. Jednocześnie wyjaśniam, że nie planuje się tworzenia nowej metodologii oceny ryzyka lecz wykorzystania tej, która funkcjonuje w ramach opracowania raportu cząstkowego do Raportu o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego. Niezbędna będzie jej weryfikacja, wynikająca z 9-letniego doświadczenia podmiotów przygotowujących raporty i zgłaszających uwagi.
6.	Uwaga o charakterze ogólnym	Wojewoda Opolski	W znowelizowanej ustawie należy zwiększyć liczbę etatów w jednostkach samorządu terytorialnego o stanowiska w gminnych i powiatowych centrach zarządzania kryzysowego, jednocześnie dążąc do jednakowej struktury w całym państwie, bez obecnej dowolności na szczeblu gmina-powiat.	Uwaga nieuwzględniona. Proponowany zakres ingerencji oznaczałby całkowite przejęcie finansowania zadania przez administrację rządową. W projekcie wprowadzono mechanizm finansowania stanowisk w CZK z rezerwy na zarządzanie kryzysowe.
7.	Uwaga o charakterze ogólnym	Wojewoda Podlaski	Mając na względzie stały rozwój systemu zarządzania kryzysowego, zachodzi także potrzeba wydania przepisów regulujących szczegółowe funkcjonowanie i standaryzację Wojewódzkich Centrów Zarządzania Kryzysowego, w szczególności w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> ✓ jednolitej organizacji oraz sposobu funkcjonowania Wojewódzkich Centrów Zarządzania Kryzysowego, ✓ minimalnej liczby etatów dyżurnych Wojewódzkiego Centrum Zarządzania Kryzysowego, 	Uwaga do wyjaśnienia. Zmiany są możliwe po uprzedniej analizie rozwiązań ze wszystkimi wojewodami i wskazaniem kosztów tak projektowanych rozwiązań.

			<ul style="list-style-type: none"> ✓ minimalnego wyposażenia w sprzęt i system teleinformatyczny, ✓ zakresu uprawnień dyżurnego Wojewódzkiego Centrum Zarządzania Kryzysowego. <p>Jednocześnie należy zauważyć, że proponowana nowelizacja ustawy nakłada na wojewodę nowe zadania, które przy aktualnej obsadzie kadrowej są niemożliwe do realizacji. Wobec powyższego zachodzi potrzeba przekazania środków finansowych z przeznaczeniem na zatrudnienie nowych pracowników realizujących te zadania.</p>	
8.	Uwaga o charakterze ogólnym	Wojewoda Podkarpacki	<p>Z uwagi na szereg zmian obejmujących tematykę zarządzania kryzysowego, spraw obronnych oraz obrony cywilnej zadania te powinny być określone w jednym akcie normatywnym w zakresie ochrony ludności. Doświadczenia ostatnich zdarzeń hydrologiczno-meteorologicznych na terenie województwa podkarpackiego pokazują, iż dysponowanie na miejsce zdarzenia wydzielonych sił i środków SZ RP jest zdecydowanie szybsze, a czas aktywacji skrócony, podobnie jak wydawanie z wojewódzkich magazynów przeciwpowodziowych zgromadzonego asortymentu. Rozwiązania ustawowe powinny skupiać się przede wszystkim na stworzeniu mechanizmów zwiększających potencjał do reagowania na niższych szczeblach zarządzania kryzysowego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zadania obronne, zarządzania kryzysowego i obrony cywilnej nie pokrywają się i nie da się ich połączyć w jednej ustawie. Np. Realizacja zadań OC wynika z międzynarodowego prawa humanitarnego i dotyczy działań wojennych. Personel OC ma zakaz wykonywania zadań, które strona przeciwna może uznać za szkodliwe i dlatego osoby wykonujące zadania obronne nie mogą być personelem OC.</p>
9.	Art. 1 pkt 1 dotyczący projektowanego art. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Szef Obrony Cywilnej Kraju	<p>Zwracam jednocześnie uwagę na fakt, że konstrukcja zaproponowanego przepisu art. 2.2 cyt. „<i>W czasie wojny oraz po wprowadzeniu jednego ze stanów nadzwyczajnych, o których mowa w art. 228 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzanie kryzysowe jest sprawowane z uwzględnieniem przepisów dotyczących czasu wojny oraz stanów nadzwyczajnych</i>” powoduje jego bezprzedmiotowość. Zarówno zarządzanie kryzysowe jak i</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Cytowany zapis dotyczy organów. Dyrektor RCB nie jest organem, a RCB nie jest urzędem. Zadania wynikające z ustawy o ZK nie są zadaniami własnymi poszczególnych organów. PRORP zawiera również zadania wykonywane bez wprowadzania stanu wojennego.</p>

		<p>obrona cywilna jest to zespół zadań do realizacji przez administrację publiczną i podmioty ochrony ludności (takie jak, jednostki PSP, OSP, inspekcje sanitarne, weterynaryjne, PRM, służby intermodalne itp.), więc zarządzanie kryzysowe samo w sobie nie posiada żadnych jednostek organizacyjnych. Tym samym po ogłoszeniu mobilizacji, po wprowadzeniu stanu wojennego i w czasie wojny, to właśnie podmioty ochrony ludności powinny stać się formacjami i organizacjami obrony cywilnej (a nie zarządzanie kryzysowe). Chodzi tu o podmioty przewidziane do realizacji zadań (obrony cywilnej) wymienionych w protokołach dodatkowych do Konwencji Genewskich. Podmioty ochrony ludności powinny podlegać szczególnym zasadom funkcjonowania w przypadku ogłoszenia mobilizacji i powinny zostać przekształcone w obronę cywilną czasu wojny, czyli w organizacje i formacje obrony cywilnej zgodnie z uregulowaniami ratyfikowanych przez Polskę w dn. 7 stycznia 1992 r. <i>Protokołów dodatkowych do Konwencji genewskich z 12 sierpnia 1949 r. dotyczącego ochrony ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych (Protokołu I) oraz dotyczącego ochrony ofiar nie międzynarodowych konfliktów zbrojnych (Protokołu II) sporządzonych w Genewie dnia 8 czerwca 1977 r.</i> Tym samym negatywnie oceniam próbę uporządkowania tej kwestii</p> <p>Art. 2 ust. 2 pkt 2 wprowadza regulacje zrównujące zarządzanie kryzysowe z realizacją Planu Reagowania Obronnego RP, tym samym ingeruje się w kompetencje Prezydenta RP. Po wprowadzeniu odpowiednich stanów kierowanie i dowodzenie zostaje przejęte przez stanowiska kierowania organizowane na czas wojny i nie jest to zadanie zarządzania kryzysowego. Utrwalana długotrwała stabilność planowania obronnego, kierowania, dowodzenia itp. przemawiają przeciwko proponowanej zmianie.</p>	
--	--	---	--

10.	Art. 1 pkt 2 lit. b, c i d dotyczący projektowanego art. 3 pkt 3a i 4	Wojewoda Małopolski	<ul style="list-style-type: none"> ✓ art. 3 pkt 3a – definicja zagrożenia hybrydowego powinna, raczej znaleźć się w innym akcie prawnym; trudno znaleźć powiązanie z zawartą w ustawie definicją zarządzania kryzysowego, ✓ art. 3 pkt 4 lit. c i d – należy wyrazić wątpliwości, czy to zadanie realizowane jest w ramach zarządzania kryzysowego; 	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Działania hybrydowe mogą spowodować wystąpienie sytuacji kryzysowej. Ponadto do tej pory nie kwestionowano ujęcia tego zagadnienia w KPZK.</p> <p>Sytuacja kryzysowa może być spowodowana celowym działaniem o charakterze hybrydowym. Ponadto Polska jako członek NATO jest zobowiązana do podejmowania działań w fazie narastającego kryzysu.</p>
11.	Art. 1 pkt 2 lit. d i e dotyczący projektowanego art. 3 pkt 10 i 17	Wojewoda Śląski	<p>Definicja „mapy ryzyka” (lit. d) - w istniejącym stanie prawnym mapa ryzyka mogła zostać przygotowana zarówno w postaci mapy, jak i opisu. Proponowana zmiana przewiduje wyłącznie formę mapy co wydaje się być niecelowe z uwagi na trudności w przedstawieniu na mapie, w postaci graficznej pewnych kategorii zagrożeń, np. awarie telekomunikacyjne, katastrofa obiektu wielkopowierzchniowego, czy też upały i susze.</p> <p>Problem ten będzie pojawiał się zarówno na szczeblu województwa, powiatu, jak i gminy. Przy czym na szczeblu gminy spotęgowany będzie dodatkowo przez brak lub ograniczone możliwości w procesie przygotowywania map w przedmiotowej formie. Znakomita większość gmin nie dysponuje potencjałem zarówno osobowym (personel obsługujący oprogramowanie pozwalające na przygotowanie i obróbkę map), jak i sprzętowym (wydajne komputery i oprogramowanie pozwalające na przygotowanie map).</p> <p>Należy ponadto zauważyć, że w wielu gminach</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Proponowane brzmienie: <i>mapie ryzyka – należy przez to rozumieć mapę przedstawiającą obszar geograficzny objęty zasięgiem ryzyka lub jego opis, wraz ze wskazaniem jego poziomu.</i></p>

			<p>zarządzaniem kryzysowym, obroną cywilną, bezpieczeństwem publicznym, sprawami obronnymi, obsługą kancelarii tajnej i np. sprawami obywatelskimi zajmuje się jedna i ta sama osoba (czasem zatrudniona na część etatu) i nałożenie na te gminy kolejnych obowiązków wydaje się być bezcelowe z uwagi na nikłe prawdopodobieństwo realizacji postawionych zadań.</p> <p>Nowe brzmienie pkt 17 (lit. e) - definicja klęski żywiołowej jest zbliżona do ujętej w obowiązującej ustawie definicje sytuacji kryzysowej co może rodzić trudności interpretacyjne i powodować problemy podczas realizacji postawionych zadań, jak też na etapie odtwarzania zasobów i próby oceny podjętych działań. Ponadto definicja klęski żywiołowej jest także zawarta w ustawie o stanie klęski żywiołowej, gdzie zagadnienie to jest określone w diametralnie inny sposób.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona - definicja w ustawie o stanie klęski żywiołowej wymienia okoliczności w jakich można prowadzić ograniczenia praw i wolności. Celem ustawy o ZK nie jest ograniczanie praw i wolności lecz techniczne zorganizowanie działań związanych z usuwaniem skutków zjawiska meteorologicznego, hydrologicznego lub zdarzenia technicznego powodującego powszechne zagrożenie. Propozycja nawiązuje do zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowego Systemu Ratowniczo – Gaśniczego oraz zadań własnych samorządu.</p>
12.	Art. 1 pkt 2 lit. e dotyczący projektowanego art. 3 pkt 17 i 18 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Łódzki	<p>Proponowana zmiana jest niespójna z przepisami ustawy <i>o stanie klęski żywiołowej</i>, która nie tylko zawiera legalne definicje pojęć: klęska żywiołowa, katastrofa naturalna, awaria techniczna, cyberprzestrzeń, ale szczegółowo również reguluje tryb działania i uprawnienia organów administracji publicznej, w przypadku ogłoszenia stanu klęski żywiołowej. Ustawa <i>o stanie klęski żywiołowej</i>, w zakresie definiowanych pojęć i regulacji dotyczących uprawnień organów administracji publicznej jest na tyle ogólna, że może mieć zastosowanie również do takich zdarzeń jak np.: powódź w rozumieniu ustawy <i>Prawo wodne</i>, awaria przemysłowa w rozumieniu ustawy <i>Prawo ochrony środowiska</i> i zdarzenie radiacyjne w rozumieniu ustawy <i>Prawo atomowe</i>. Nie ma zatem potrzeby wprowadzenia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Definicja w ustawie o stanie klęski żywiołowej wymienia okoliczności w jakich można prowadzić ograniczenia praw i wolności. Celem ustawy o ZK nie jest ograniczanie praw i wolności lecz techniczne zorganizowanie działań związanych z usuwaniem skutków zjawiska meteorologicznego, hydrologicznego lub zdarzenia technicznego powodującego powszechne zagrożenie. Propozycja nawiązuje do zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowego Systemu Ratowniczo – Gaśniczego oraz zadań własnych samorządu.</p>

			<p>kolejnej regulacji dotyczącej ww. kwestii i kolejnych legalnych definicji tych pojęć. Może to doprowadzić do sytuacji chaosu, w razie konieczności zastosowania ww. ustaw w praktyce.</p> <p>W związku z powyższym wydaje się, że obie ustawy powinny się uzupełniać. Jest to istotne zwłaszcza w przypadku konieczności np.: prowadzenia akcji ratowniczej, ewakuacji ludności lub udzielenia pomocy w różnej formie osobom fizycznym, poszkodowanym w wyniku takich zdarzeń i bezpośrednio po ich wystąpieniu, kiedy nie podjęto jeszcze decyzji o ogłoszeniu stanu klęski żywiołowej. Ponadto praktyka ostatnich lat wskazuje, że ustawa <i>o stanie klęski żywiołowej</i> w praktyce nie jest stosowana, nawet w przypadku wystąpienia zdarzeń o takiej skali strat, jakie miały miejsce w 2017 r.</p> <p>Dlatego proponuję, zamiast wprowadzenia kolejnej legalnej definicji pojęć: klęska żywiołowa i katastrofa, bardziej trafne rozszerzenie pojęcia „<i>sytuacja kryzysowa</i>” o pojęcie „<i>zdarzenia noszące znamiona klęski żywiołowej, katastrofy naturalnej i awarii technicznej, w rozumieniu ustawy o stanie klęski żywiołowej</i>”. Pozwoliłoby to na właściwe i szybkie reagowanie organów administracji publicznej na potrzeby osób poszkodowanych oraz na zorganizowanie i koordynację niezbędnych działań pomocowych, zgodnie z przepisami <i>ustawy o zarządzaniu kryzysowym</i>, bezpośrednio po wystąpieniu takich zdarzeń i niezależnie od decyzji o ogłoszeniu stanu klęski żywiołowej.</p>	<p>Definicja <i>katastrofy</i> dotyczy nie tylko zdarzeń noszących znamiona klęski żywiołowej czy awarii technicznej lecz także spowodowanych intencjonalną działalnością człowieka.</p>
13.	Art. 1 pkt 2 lit. e dotyczący projektowanego art. 3 pkt 17 i 18	Wojewoda Wielkopolski	<p>W pkt 17 - projekt definiuje klęskę żywiołową, która została już określona w ustawie o stanie klęski żywiołowej. W związku z powyższym zawarta treść dotycząca wyżej wymienionej definicji prawdopodobnie powinna zostać</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Definicja w ustawie o stanie klęski żywiołowej wymienia okoliczności w jakich można prowadzić</p>

	ustawy o zarządzaniu kryzysowym		<p>odniesiona do definicji sytuacji kryzysowej;</p> <p>W pkt 18 - proponuje się dodanie definicji „systemu zarządzania kryzysowego”.</p> <p>Proponuje się dodanie pkt 19 - definicji określającej zadania zarządzania kryzysowego, bądź zadania systemu zarządzania kryzysowego.</p>	<p>ograniczenia praw i wolności. Celem ustawy o ZK nie jest ograniczanie praw i wolności lecz techniczne zorganizowanie działań związanych z usuwaniem skutków zjawiska meteorologicznego, hydrologicznego lub zdarzenia technicznego powodującego powszechne zagrożenie. Propozycja nawiązuje do zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowego Systemu Ratowniczo – Gaśniczego oraz zadań własnych samorządu.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona</p>
14.	Art. 1 pkt 2 lit. e dotyczący projektowanego art. 3 pkt 17 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Lubuski	<p>Projektujący uzasadnił, że wprowadzenie tej definicji jest konieczne w powiązaniu z projektowaną wypłatą odszkodowań dla osób i rodzin osób, które ucierpiały lub zginęły biorąc udział w ćwiczeniach lub w trakcie działań polegających na usuwaniu skutków zagrożenia lub klęski żywiołowej. Niemniej jest to definiowanie pojęcia już opisanego w ustawie o stanie klęski żywiołowej. Wprowadzenie do obiegu prawnego dwóch definicji, zresztą nieco się różniących, spowoduje dysonans, a także zapędy oraz naciski do stosowania rozwiązań wynikających z tego szczególnego stanu nadzwyczajnego - bez jego wprowadzania.</p> <p>W działaniach praktycznych służb zajmujących się bezpieczeństwem wyraźnie stosuje się rozróżnienie pomiędzy klęską żywiołową a sytuacją kryzysową. Zasadnym wydaje się nie stosowanie tych pojęć zamiennie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Definicja w ustawie o stanie klęski żywiołowej wymienia okoliczności w jakich można prowadzić ograniczenia praw i wolności. Celem ustawy o ZK nie jest ograniczanie praw i wolności lecz techniczne zorganizowanie działań związanych z usuwaniem skutków zjawiska meteorologicznego, hydrologicznego lub zdarzenia technicznego powodującego powszechne zagrożenie. Propozycja nawiązuje do zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowego Systemu Ratowniczo – Gaśniczego oraz zadań własnych samorządu.</p>

15.	Art. 1 pkt 2 lit. e dotyczący projektowanego art. 3 pkt 15 i 17 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Mazowiecki	<p>W art. 1 w pkt 2 w lit. e w zakresie nadania nowego brzmienia pkt 15 wątpliwości budzi definicja o zarządzaniu kryzysowym, która nie znajduje pokrycia w ISO 31000:2018 (wytyczne dotyczące zarządzania ryzykiem), a co więcej wydaje się powtórzeniem pojęcia zarządzania kryzysowego zdefiniowanego w art. 2 ust. 1. Wobec powyższego proponuję usunięcie definicji;</p> <p>W art. 1 w pkt 2 w lit. e w zakresie nadania nowego brzmienia pkt 17 proponowana definicja klęski żywiołowej daje możliwość podciągnięcia zdarzenia o znikomej skali jako klęskę żywiołową, gdyż sytuacją „wpływającą negatywnie na poziom bezpieczeństwa ludzi” może być, np. niewielki pożar. W mojej ocenie klęska żywiołowa powinna być utożsamiana wyłącznie z działaniem sił natury;</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Proponowany pkt 15 dotyczy zarządzania sytuacją kryzysową (zarządzaniu sytuacją kryzysową – należy przez to rozumieć realizację działań, które polegają na przejmowaniu kontroli nad sytuacją kryzysową, usuwaniu jej skutków, w tym odtwarzaniu zasobów i usług świadczonych przez infrastrukturę krytyczną) co oznacza działania przy założeniu że ryzyko się zmaterializowało. ISO 31000:2018 dotyczy działań zmierzających do tego by ryzyko się nie zmaterializowało.</p>
16.	Art. 1 pkt 2 lit. e dotyczący projektowanego art. 3 pkt 17 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Urząd Lotnictwa Cywilnego	Art. 1 pkt 2 lit. e (dot. art. 3 pkt 17 ustawy o zarządzaniu kryzysowym) – definicja „ <i>klęski żywiołowej</i> ” została wprowadzona do porządku prawnego w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1897). Jakże jest uzasadnienie do odmiennego regulowania tego pojęcia?	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Definicja w ustawie o stanie klęski żywiołowej wymienia okoliczności w jakich można prowadzić ograniczenia praw i wolności. Celem ustawy o ZK nie jest ograniczanie praw i wolności lecz techniczne zorganizowanie działań związanych z usuwaniem skutków zjawiska meteorologicznego, hydrologicznego lub zdarzenia technicznego powodującego powszechne zagrożenie.</p>
17.	Art. 1 pkt 2 lit. e dotyczący projektowanego art. 3 pkt 17 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Podkarpacki	W art. 3 pkt 17) ustawy o zarządzaniu kryzysowym zawarto definicję klęski żywiołowej, która różni się od definicji zawartej w ustawie o stanie klęski żywiołowej.	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Definicja w ustawie o stanie klęski żywiołowej wymienia okoliczności w jakich można prowadzić ograniczenia praw i wolności. Celem ustawy o ZK nie jest ograniczanie praw i wolności lecz techniczne zorganizowanie działań związanych z usuwaniem</p>

				skutków zjawiska meteorologicznego, hydrologicznego lub zdarzenia technicznego powodującego powszechne zagrożenie.
18.	Art. 1 pkt 3 dotyczący projektowanego art. 4 ust. 2 pkt 7 i 8 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Małopolski	Art. 4 ust. 2 pkt 7 i 8 - należy wyrazić wątpliwości, czy to zadanie realizowane jest w ramach zarządzania kryzysowego. Ponadto zadanie ujęte zbyt mało precyzyjnie, pojawia się pytanie jakie są realnie możliwości organizacyjnego i technicznego wsparcia Sił Zbrojnych.	Uwaga nieuwzględniona. Obowiązek wsparcia sił zbrojnych jest jednym z zadań realizowanych w ramach planowania cywilnego. Zmiana dotyczy jedynie dopisania wojsk sojusznicznych, których w obecnym zapisie nie było.
19.	Art. 1 pkt 4 dotyczący projektowanego art. 5 ust. 4 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	Wskazuje się, że koordynatorem Raportu w części dotyczącej zagrożeń o charakterze terrorystycznym jest Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a za część ujmującą zagrożenia cyberbezpieczeństwa odpowiada Pełnomocnik Rządu ds. Cyberbezpieczeństwa. W związku z powyższym, czy zasadnym jest aby wojewoda był odpowiedzialnym za opracowywanie raportu cząstkowego w powyższym obszarze? Co więcej, projekt ustawy usuwa zapis cyt. „uchyla się zadanie wojewody polegające na zapobieganiu, przygotowaniu i usuwaniu skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym.” W sytuacji gdy dojdzie do któregoś z wyżej wymienionych zagrożeń wojewoda posiada tylko cząstkowe informacje przekazane od ABW o zaistniałym zdarzeniu. Wobec tego, proponuje się aby to Szef ABW opracowywał raport o zagrożeniach bezpieczeństwa w zakresie wyżej wymienionych zagrożeń oraz przekazał stosowny wyciąg wojewodzie.	Uwaga do wyjaśnienia. Wojewoda jest przedstawicielem rządu w terenie, zwierzchnikiem administracji zespolonej, a sytuacjach nadzwyczajnych w tym kryzysowych koordynuje działania administracji niesposolonej i samorządowej. W tej sytuacji powinien mieć pełny obraz zagrożeń na swoim terenie. W ustawie o działaniach antyterrorystycznych wymieniono współpracę przy realizacji działań antyterrorystycznych z ABW dla wszystkich faz zarządzania kryzysowego (art. 4 ust. 1).
20.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego	Wojewoda Opolski	Po art. 5a dodaje się art. 5aa-5ag w brzmieniu: Art. 5aa. 1. Na potrzeby zarządzania kryzysowego tworzy się plany zarządzania ryzykiem oraz plany reagowania	Uwaga do wyjaśnienia.

	art. 5aa ustawy o zarządzaniu kryzysowym		<p>kryzysowego, zwane dalej „planami zarządzania kryzysowego”.</p> <p>W związku z powyższym należy się zastanowić nad następującą kwestią:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ w art. 1 ust. 5 pkt 3 projektu zapisano: „Na potrzeby zarządzania sytuacją kryzysową, tworzy się Krajowy Plan Reagowania Kryzysowego, plany reagowania kryzysowego ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników urzędów centralnych oraz wojewódzkie, powiatowe i gminne plany reagowania kryzysowego, zwane dalej „planami reagowania kryzysowego”; ✓ podobnie sytuacja przedstawia się dla proponowanych zapisów w nowej ustawie: Art. 5ac ust. 1, 2 i 3, Art. 5ad ust. 1, Art.5ae ust. 1, Art. 5af ust. 1. 	
21.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5aa ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Szef Obrony Cywilnej Kraju	<p>Art. 5 aa - wprowadzone pojęcia „plany reagowania kryzysowego” i „plany zarządzania ryzykiem” składające się na „plany zarządzania kryzysowego”, czynią nieczytelnym projekt ustawy. Proponuje się pozostać przy dotychczasowym nazewnictwie i strukturze planu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Projekt ma na celu uporządkowanie istniejących dokumentów i dostosowanie do wymogów unijnych określonych w Decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/EU z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności, które wprost wskazują na konieczność opracowania planu zarządzania ryzykiem. Ww. rozwiązania zostały już zapoczątkowane w ostatniej wersji Krajowego planu zarządzania kryzysowego z 2018 r., która została podzielona na dwie części:</p> <ul style="list-style-type: none"> - część A odnoszącą się do zarządzania ryzykiem, czyli de facto dwóch pierwszych faz zarządzania kryzysowego: zapobiegania i przygotowania, - część B, która dotyczyła reagowania i odbudowy. <p>Dokonany podział był pierwszym krokiem do ostatecznego rozdzielenia KPZK na osobne dokumenty. Krajowy Plan Zarządzania Ryzykiem w</p>

				<p>założeniu dotyczyć będzie przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do sytuacji kryzysowej i przygotowanie struktur zarządzania kryzysowego na wypadek jej wystąpienia. Informacje dotyczące szczegółowych przedsięwzięć, które do tej pory stanowiły część Raportu o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego oraz zadania i obowiązki uczestników zarządzania kryzysowego dla faz: zapobieganie i przygotowanie, które stanowiły część A Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego, zostaną przeniesione do planu zarządzania ryzykiem na szczeblu krajowym. Konieczna będzie analiza i uzupełnienie wymienionych przedsięwzięć, z uwzględnieniem elementu służącemu ich weryfikacji aby ustalić czy ich realizacja wpłynęła na ograniczenie ryzyka. Podobnie będzie wyglądać konstrukcja planów zarządzania ryzykiem na pozostałych szczeblach.</p> <p>Dodatkowo konieczność uregulowania kwestii zarządzania ryzykiem jest bezpośrednio powiązana z jednym z warunków podstawowych kolejnej perspektywy finansowej UE na lata 2021–2027, który mówi o osiągnięciu Skutecznych ram zarządzania ryzykiem, w tym przygotowaniu planu zarządzania ryzykiem.</p>
22.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5aa ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Podkarpacki	Art. 5aa wskazuje, iż na potrzeby zarządzania kryzysowego tworzy się plany zarządzania ryzykiem oraz plany reagowania kryzysowego, zwane dalej „planami zarządzania kryzysowego”. Doświadczenie pokazuje, iż tworzenie rozbudowanych planów jest niezasadne z uwagi na powielanie treści. Plany zarządzania kryzysowego opracowywane na szczeblu gminy i powiatu są niejednokrotnie nieaktualne, co pozwala wnioskować, iż	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Nie planuje się tworzenia rozbudowanych planów ale uporządkowanie już istniejących. Zgodnie z wymogami unijnymi określonymi w Decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/EU z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności państwa członkowskie najpierw dokonują oceny ryzyka</p>

			<p>należy dążyć do opracowywania wyłącznie maksymalnie użytecznych planów, które pozwalałyby korzystać z wypracowanych algorytmów i procedur. Należy rozważyć ujęcie kwestii związanych z zarządzaniem ryzykiem w ramach raportów cząstkowych, które już w chwili obecnej zawierają podobne treści.</p>	<p>zagrożeń, później tworzone są plany zarządzania zidentyfikowanymi ryzykami. Dopiero na tej podstawie podejmowane są działania, których celem jest zapobieganie katastrofom i klęskom żywiołowym oraz przygotowanie się na wypadek ich wystąpienia. Ocena ryzyka znajduje się w Raporcie o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego oraz w raportach cząstkowych (tak jak dotychczas). Natomiast planowane działania mające na celu ograniczenie ryzyka znajdują się w Krajowym planie zarządzania ryzykiem oraz pozostałych planach. Informacje dotyczące szczegółowych przedsięwzięć, które do tej pory stanowiły część Raport/raportów cząstkowych oraz zadania i obowiązki uczestników zarządzania kryzysowego dla faz: zapobieganie i przygotowanie podmiotów, które stanowiły część A Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego/planów zarządzania kryzysowego, przejdą do Krajowego planu zarządzania ryzykiem. Konieczna będzie analiza i uzupełnienie wymienionych przedsięwzięć, z uwzględnieniem elementu służącemu ich weryfikacji aby ustalić czy ich realizacja wpłynęła na ograniczenie ryzyka. Jest to warunek spełnienia warunkowości ex ante w kolejnej perspektywie finansowej UE na lata 2021-2027 i pozyskania przez Polskę środków finansowych. Niezbędne jest bowiem wykazanie, że wydatkowanie środków finansowych na określone przedsięwzięcia zostało poprzedzone procesem oceny ryzyka i zaplanowaniem konkretnych działań, które mają na celu redukcję ryzyka.</p> <p>Powielenie treści ujętej w Raporcie/raportach cząstkowych oraz planach zarządzania ryzykiem dotyczyć będzie jedynie charakterystyki zagrożeń</p>
--	--	--	---	--

			<p>Plany reagowania kryzysowego muszą być maksymalnie użyteczne i powinny ograniczać się wyłącznie do charakterystyki zagrożeń oraz procedur postępowania na wypadek ich wystąpienia. Należy zauważyć, iż różne procedury są umiejscowione w różnych częściach planu tj. oddzielna procedura uruchamiania rezerw strategicznych, zasady i tryb oceniania i dokumentowania szkód, zasady informowania ludności, uruchomienie stałego dyżuru. Tryb uruchomienia niezbędnych sił i środków jako osobny punkt powoduje, iż każdorazowo do konkretnej procedury należy opisać tryb ich aktywacji, co powoduje dublowanie się treści.</p>	<p>oraz przedstawienia matrycy ryzyka, co związane jest z tym, że raporty często są dokumentami niejawnymi, więc jedyne dostępne publicznie informacje znajdują się w planach (tak jak to ma miejsce aktualnie).</p> <p>Uwaga częściowo uwzględniona. Usunięty zostanie art. 5ac ust. 1 pkt 4, gdyż informacje te zawarte są w modułach zadaniowych.</p>
23.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5aa ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Mazowiecki	<p>W art. 1 w pkt 5 w zakresie dodania art. 5aa zasadnym jest pozostawienie formy obecnie obowiązującej z ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. 2018 r. poz. 1401, z późn. zm.). Tworzenie dwóch oddzielnych planów (plan zarządzania ryzykiem oraz plan reagowania kryzysowego), które zgodnie z projektem ustawy zwane są „planami zarządzania kryzysowego”, wprowadzi niepotrzebny chaos oraz spowoduje zwiększenie ilości pracy (podwójny proces tworzenia, uzgadniania, mnożenie terminów i pojęć, etc.)</p> <p>Dokumenty, jakimi są obecne plany zarządzania kryzysowego można rozszerzyć o brakujące elementy, które znajdują się w projekcie. Większość elementów, które miałyby wchodzić w plan zarządzania ryzykiem oraz plan reagowania kryzysowego już są zawarte w obowiązujących już planach zarządzania kryzysowego. W związku z powyższym nie widzę potrzeby umieszczenia art. 5aa i</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Plany zarządzania ryzykiem i plany reagowania kryzysowego dotyczą innych przedsięwzięć i powinny znajdować się w innych dokumentach. Jednym z punktów wskazanych w planie zarządzania ryzykiem będzie przygotowanie planu reagowania kryzysowego czy planów ewakuacji na wypadek wystąpienia sytuacji kryzysowej spowodowanej wystąpieniem konkretnego zagrożenia. Zatem dopiero na podstawie wskazanych w planie zarządzania ryzykiem działań, realizowane będą konkretne przedsięwzięcia, których celem jest m.in. przygotowanie się na wypadek wystąpienia sytuacji kryzysowej.</p> <p>Ideą przemawiającą za rozdzieleniem dokumentów, którą podkreśla Komisja Europejska, jest zwiększenie nacisku na fazy: zapobiegania</p>

			kolejnych z nimi powiązanych artykułów.	<p>i przygotowania. Dodatkowo to plany zarządzania ryzykiem będą podstawą do wnioskowania o środki z funduszy unijnych.</p> <p>Jednocześnie wyjaśniam, że nie ma przeciwwskazań aby procedować oba dokumenty równocześnie. Podkreślenia wymaga fakt, że wydłużeniu ulega okres ich aktualizacji z 2 na 3 lata, co wpłynie na rozłożenie pracy w czasie względem aktualnego okresu planistycznego.</p>
24.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5aa ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	W art. 5aa podjęto próbę zdefiniowania pojęć różnych planów. Czy nie łatwiej byłoby zastosować rozwiązanie wykorzystywane już przy tworzeniu planów, tzn. mówić o jednym planie zarządzania kryzysowego, ale składającego się z dwóch części: A oraz B.	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Plany zarządzania ryzykiem i plany reagowania kryzysowego dotyczą innych przedsięwzięć i powinny znajdować się w innych dokumentach. Jednym z punktów wskazanych w planie zarządzania ryzykiem będzie przygotowanie planu reagowania kryzysowego czy planów ewakuacji na wypadek wystąpienia sytuacji kryzysowej spowodowanej wystąpieniem konkretnego zagrożenia. Zatem dopiero na podstawie wskazanych w planie zarządzania ryzykiem działań, realizowane będą konkretne przedsięwzięcia, których celem jest m.in. przygotowanie się na wypadek wystąpienia sytuacji kryzysowej.</p> <p>Ideą przemawiającą za rozdzieleniem dokumentów, którą podkreśla Komisja Europejska, jest zwiększenie nacisku na fazy: zapobiegania i przygotowania. Dodatkowo to plany zarządzania ryzykiem będą podstawą do wnioskowania o środki z funduszy unijnych.</p> <p>Jednocześnie wyjaśniam, że nie ma przeciwwskazań</p>

			<p>Ponadto w art. 5aa – proponuje dodać ust. 4 o następującej treści: „plany zarządzania kryzysowego wszystkich szczebli nie podlegają udostępnieniu w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej.”.</p>	<p>aby procedować oba dokumenty równocześnie. Podkreślenia wymaga fakt, że wydłużeniu ulega okres ich aktualizacji z 2 na 3 lata, co wpłynie na rozłożenie pracy w czasie względem aktualnego okresu planistycznego.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona. Udostępnianie informacji o ocenie ryzyka zagrożeń i zarządzania nim jest elementem budowania odporności społeczeństwa. Wykonawca dokumentu decyduje o nadaniu klauzuli tajności, jeśli uzna, że całość lub jego element nie powinien być dostępny publicznie zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 roku o ochronie informacji niejawnych.</p>
25.	<p>Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5aa ustawy o zarządzaniu kryzysowym</p>	<p>Wojewoda Małopolski</p>	<p>Proponuje nadać brzmienie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Na potrzeby zarządzania ryzykiem, tworzy się Krajowy Plan Zarządzania Ryzykiem, plany zarządzania ryzykiem ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników urzędów centralnych oraz wojewódzkie, powiatowe i gminne plany zarządzania ryzykiem, zwane dalej „planami zarządzania ryzykiem”. 2. Na potrzeby zarządzania sytuacją kryzysową, tworzy się Krajowy Plan Reagowania Kryzysowego, plany reagowania kryzysowego ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników urzędów centralnych oraz wojewódzkie, powiatowe i gminne plany reagowania kryzysowego, zwane dalej „planami reagowania kryzysowego”. <p>Uzasadnienie:</p>	<p>Uwaga do wyjaśnienia.</p>

			<p>Proponowane w ust. 1 nazwanie dwóch różnych planów jedną nazwą „planami zarządzania kryzysowego” wprowadzi niezrozumienie którego planu dotyczy. Ponadto w ust. 2 plany na potrzeby zarządzania ryzykiem są zwane „planami zarządzania ryzykiem”, a w ust. 3 plany na potrzeby zarządzania sytuacją kryzysową są zwane „planami reagowania kryzysowego”. W dalszej części projektu ustawy jest mowa rozłącznie o planach zarządzania ryzykiem oraz o planach reagowania kryzysowego (po uwzględnieniu zmian w art. 5aa powstaje konieczność poniższych zmian);</p>	
26.	<p>Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5aa i 5 ab ustawy o zarządzaniu kryzysowym</p>	<p>Urząd Lotnictwa Cywilnego</p>	<p>Art. 1 pkt 5 (dot. art. 5aa ust. 1 ustawy o zarządzaniu kryzysowym) - w art. 5aa ust. 1 znalazł się zapis o treści: „(...) <i>tworzy się plany zarządzania ryzykiem oraz plany reagowania kryzysowego, zwane dalej planami zarządzania kryzysowego</i>”. Z brzmienia przepisu można wnioskować, że zarówno plany zarządzania ryzykiem, jak i plany reagowania kryzysowego, niezależnie od siebie, są planami zarządzania kryzysowego. Tym czasem z dalszej treści projektu ustawy wynika, że ww. plany są integralną częścią planów zarządzania kryzysowego wyższego szczebla w formie załączników. Konieczne jest więc przesądzenie statusu tych planów.</p> <p>Art. 1 pkt 5 (dot. art. 5ab ust. 2 i 5 ustawy o zarządzaniu kryzysowym) - proponuje się ujednoczenie procedur wprowadzania planów zarządzania ryzykiem, tj. w obu przypadkach uzgadnianie planów, przed ich zatwierdzeniem.</p>	<p>Uwaga do wyjaśnienia.</p> <p>Dotyczy to planów opracowywanych przez ministrów oraz Dyrektora RCB.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona. Zapis funkcjonuje od lat i nie było wątpliwości w jego interpretacji. Zasada jest taka, że kierownik urzędu centralnego podległego lub nadzorowanego przez ministra jest zobowiązany do przedłożenia mu planu do zatwierdzenia. Plan ten stanowi załącznik do planu ministra i nie podlega uzgodnieniu z dyrektorem RCB.</p> <p>Z dyrektorem RCB uzgadniane są plany ministrów i kierowników urzędów centralnych podległych</p>

				Premierowi RP.
27.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5ab ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Mazowiecki	<p>W art. 1 w pkt 5 w zakresie dodania art. 5ab ust. 1 pkt 1 należy zauważyć, że w skład planów zarządzania ryzykiem (krajowego, wojewódzkiego, powiatowego i gminnego) wchodzić ma m.in. charakterystyka zagrożeń, w tym dotyczących infrastruktury krytycznej, uwzględnionej w wykazie infrastruktury krytycznej. Dla wojewodów utrudnione jest uwzględnianie tego typu charakterystyki, gdyż nie posiadają kopii planów ochrony infrastruktury krytycznej. W jeszcze gorszej sytuacji znajduje się szczebel powiatowy i gminny, gdyż o ile wojewoda jest podmiotem uzgadniającym plan ochrony infrastruktury krytycznej (POIK), gminy i powiaty nie biorą nawet udziału w procesie uzgodnień tych planów i nie mają do nich wglądu. W tym zakresie wymagana jest nowelizacja rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej (Dz. U. poz. 542) i wyraźny zapis nakazujący operatorom IK (infrastruktury krytycznej) dostarczanie 1 kopii planu w wersji elektronicznej do wojewodów po zatwierdzeniu planu przez dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa (RCB). Proponuję zatem rozważyć możliwość włączenia w proces uzgodnień POIK szczebla gminnego i powiatowego oraz wprowadzenie obowiązku operatora IK do przekazania kopii POIK do szczebla powiatowego i gminnego po zatwierdzeniu planu przez dyrektora RCB;</p> <p>W art. 1 w pkt 5 w zakresie dodania art. 5ab ust. 1 pkt 5 lit. d należy zauważyć przy trzyletnim cyklu planowania, trudne jest określenie wysokości nakładów finansowych na kolejne lata na rzecz ograniczenia ryzyka katastrof, gdyż nieznanym jest budżet jednostki przygotowującej. Proponuję</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zapis funkcjonuje w obowiązującej ustawie o zarządzaniu kryzysowym w kontekście planów zarządzania kryzysowego.</p> <p>Uwaga częściowo uwzględniona. Przy realizacji licznych projektów, które uwzględniano do tej pory w raportach cząstkowych do Raportu o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego, możliwe jest podanie nakładów na</p>

			zatem wprowadzić wartość procentową obejmującą wskazaną część budżetu. Powinna być ona określona ogólnie, zamiast przez każdą jednostkę indywidualnie.	wiele lat wstecz. W przypadkach gdy nie jest to możliwe, proponuje się wprowadzić wartość procentową obejmującą wskazaną część budżetu. Natomiast określenie wartości procentowej przeznaczanej corocznie na dane przedsięwzięcie w zakresie ograniczenia ryzyka katastrof, zależne jest od oceny ryzyka wykonanej przez daną jednostkę.
28.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5ac ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Szef Obrony Cywilnej Kraju	Art. 5 ac ust. 1 pkt 3 - jest niespójny z art. 25, gdyż nie znamy sił i środków Sił Zbrojnych RP przeznaczonych do tego, a jedynie są udostępniane biorąc pod uwagę zapotrzebowanie organów cywilnych. Art. 5 ac ust. 1 pkt 13 - stoi w sprzeczności z przepisami art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP wraz z wydanym rozporządzeniem. Niedopuszczalnym jest dublowanie kompetencji między Rządowym Centrum Bezpieczeństwa a Ministerstwem Obrony Narodowej.	Uwaga nieuwzględniona. Wykaz sił i środków planowanych do użycia w sytuacjach kryzysowych jest sporządzany przez wojewodę we współpracy z Wojewódzkim Sztabem Wojskowym. Zebranie tych wykazów w jeden ogólnokrajowy nie stanowi problemu. Uwaga uwzględniona. Proponuje się wykreślić dotychczasowy zapis w pkt. 13 i w to miejsce zapisać: „przedsięwzięcia wykonywane w związku z przejściem ze stanu stałej gotowości obronnej państwa na stan gotowości obronnej państwa czasu kryzysu lub wojny”.
29.	Art. 1 pkt 5 dotyczący	Wojewoda Wielkopolski	Pkt 10 przyrównuje PRK do SPO, które nie są tym samym. Należy zdecydować się na nazwę elementu oraz podać	Uwaga do wyjaśnienia.

	projektowanego art. 5ac ustawy o zarządzaniu kryzysowym		szczegółową jego definicję, aby uniknąć nieporozumień przy ich opracowywaniu.	
30.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5ac ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Małopolski	Art. 5ac pkt 13 – uruchamianie i realizacja zadań stałego dyżuru w ramach podwyższania gotowości obronnej państwa – zgodnie z §6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie gotowości obronnej państwa: „w przypadku wprowadzenia wyższych stanów gotowości obronnej państwa, realizuje się zadania przewidziane w Planie Reagowania Obronnego RP” a nie, jak mogłoby to wynikać z projektu ustawy, z Planu Reagowania Kryzysowego.	Uwaga uwzględniona. Proponuje się wykreślić dotychczasowy zapis w pkt. 13 i w to miejsce zapisać: „przedsięwzięcia wykonywane w związku z przejściem ze stanu stałej gotowości obronnej państwa na stan gotowości obronnej państwa czasu kryzysu lub wojny”.
31.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5ad ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Szef Obrony Cywilnej Kraju	Art. 5 ad ust. 1 pkt 2 - narusza przepisy ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP, gdyż stale dyżury dedykowane są do uruchamiania realizacji zadań ujętych w Planie Reagowania Obronnego RP a nie w zarządzaniu kryzysowym. Pozostaje to także w sprzeczności z art. 11 ustawy o zarządzaniu kryzysowym. Niedopuszczalnym jest podporządkowanie jednego stanowiska kierowania dwóm różnym organom kierowania.	Uwaga częściowo uwzględniona. Proponuje się w pkt 2 po wyrazie zagrożeń postawić kropkę i dodać pkt 3 w następującym brzmieniu: „przedsięwzięcia wykonywane w związku z przejściem ze stanu stałej gotowości obronnej państwa na stan gotowości obronnej państwa czasu kryzysu lub wojny”. W dalszej części odpowiednio zmienić numerację pkt 3 na 4 i 4 na 5.
32.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5ae ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Opolski	W art. 1 ust. 5 dotyczący wprowadzenie Art. 5ae ust. 1 zapisano, że: „W skład wojewódzkich planów reagowania kryzysowego wchodzi następujące elementy: ✓ elementy, o których mowa w art. 5ac ust. 1 pkt 1-13; (...).” Dlaczego nie ujęto także pkt 14 z Art. 5ac ust. 1, tym bardziej, że w kolejnym zapisie (Art. 5af ust. 1) –	Uwaga uwzględniona. Tekst uzupełniony, wraz z dopiskiem dot. KPRK „14) wykaz katalogów i modułów zadaniowych do realizacji przez ministrów, kierowników urzędów centralnych i wojewodów”

			dotyczącym planów powiatowych i gminnych pkt ten ujęto. Ponadto – skoro w tym zapisie (Art. 5af ust. 1) podano pkt. 1-14, a dotyczy on całego ust. 1 w Art. 5ac – to może lepszy byłby poniższy zapis: „ Art. 5af. W skład powiatowych i gminnych planów reagowania kryzysowego wchodzi następujące elementy: ✓ elementy, o których mowa w art. 5ac ust. 1; ” (bez pkt 1-14);.	
33.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5ae ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	Art. 5ae wskazuje elementy planu reagowania kryzysowego wojewody, które powinny się w nim znajdować. Powiaty zostały zobligowane do opracowania dodatkowego punktu w swoich planach reagowania kryzysowego jakim jest wykaz katalogów i modułów zadaniowych. Zapis należy sprawdzić i skorygować.	Uwaga uwzględniona. - w pkt 1 liczbę „13” zmienia się na „14” - pkt 3 zmieniony na „przedsięwzięcia realizowane przez wojewodę w ramach katalogów i modułów zadaniowych przypisanych w KPRK oraz wykaz modułów zadaniowych realizowanych na szczeblu powiatu/gminy”. Ponadto w art. 5af pkt 3 zostanie zmieniony na „przedsięwzięcia realizowane przez starostę/wójta/burmistrza/prezydenta miasta w ramach katalogów przypisanych w WPRK”.
34.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5ae ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Mazowiecki	W art. 1 w pkt 5 w zakresie dodania art. 5ae ust. 1 pkt 5 oraz art. 5af pkt 4 należy zauważyć, że w projektowanej nowelizacji ustaw oraz w uzasadnieniu nie została wyjaśniona kwestia, czym mają być przedsięwzięcia minimalizujące skutki zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej dla ludności. Proponuję wyjaśnić, o jakie działania chodzi w celu minimalizacji skutków zakłócenia funkcjonowania IK dla ludności i kto ma tego typu działania podejmować oraz finansować;	Uwaga nieuwzględniona. Zakres spodziewanych skutków dysfunkcji IK powinien być przedmiotem analizy na etapie sporządzania planu reagowania kryzysowego. Który organ jest właściwy do minimalizacji skutków będzie zależało od charakteru tych skutków. Zadanie to należy powiązać z zadaniami własnymi samorządu np. w zakresie udzielania pomocy społecznej czy zaopatrzenia w wodę pitną. Wyłączenie Szpitalnego Oddziału Ratunkowego będzie obciążać wojewodę w zakresie innego zorganizowania Systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego.

35.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5ae ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Mazowiecki	W art. 1 w pkt 5 w zakresie dodania art. 5ae ust. 1 pkt 5 oraz art. 5af pkt 4 należy zauważyć, że w projektowanej nowelizacji ustaw oraz w uzasadnieniu nie została wyjaśniona kwestia, czym mają być przedsięwzięcia minimalizujące skutki zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej dla ludności. Proponuję wyjaśnić, o jakie działania chodzi w celu minimalizacji skutków zakłócenia funkcjonowania IK dla ludności i kto ma tego typu działania podejmować oraz finansować;	Uwaga nieuwzględniona. Zakres spodziewanych skutków dysfunkcji IK powinien być przedmiotem analizy na etapie sporządzania planu reagowania kryzysowego. Który organ jest właściwy do minimalizacji skutków będzie zależało od charakteru tych skutków. Zadanie to należy powiązać z zadaniami własnymi samorządu np. w zakresie udzielania pomocy społecznej czy zaopatrzenia w wodę pitną. Wyłączenie Szpitalnego Oddziału Ratunkowego będzie obciążać wojewodę w zakresie innego zorganizowania Systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego.
36.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5af i 5ag ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Śląski	<p>W nowym brzmieniu art. 5af błędnie wpisano, że powiatowe i gminne plany reagowania kryzysowego zawierają element, o którym mowa art. 5ac ust 1 pkt 14, tj. wykaz katalogów i modułów zadaniowych.</p> <p>Nie ujęto natomiast zadań ujętych w planach działań krótkoterminowych, gdzie j.s.t. mają niezwykle istotną rolę w sytuacji konieczności wdrażania działań ujętych w PDK.</p> <p>W nowym brzmieniu art. 5ag pkt 3 zasadnym wydaje się doprecyzowanie zapisu. Zgodnie z obowiązującym zapisem, jak i tym proponowanym w projekcie ustawy można domniemywać, że plan reagowania kryzysowego (PRK) należy uzgadniać ze wszystkimi podmiotami, dla których w PRK uwzględnione zostanie choćby niewielkie zadanie. Rodzi to sytuację, w której PRK będzie, z uwagi na mnogość podmiotów uzgadniających, dokumentem praktycznie niemożliwym do uzgodnienia w ramach cyklu planowania, gdyż np. w części dot. monitorowania ujęte są podmioty, które na podstawie przepisu prawa zobowiązane są do monitorowania określonego zjawiska np. PIG w zakresie ruchów osuwiskowych ziemi. Z tego też względu</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>W art. 5af dopisuje się pkt 5 w brzmieniu: „zadania określone planami działań krótkoterminowych, o których mowa w art. 92 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799)”.</p> <p>Uwaga do wyjaśnienia.</p>

			podmioty te zostały ujęte w PRK, co ma w założeniu pomóc osobom korzystającym z PRK w korzystaniu z jego zawartości (ujęcie w jednym miejscu wszystkich podmiotów odpowiedzialnych za monitorowanie sytuacji kryzysowej).	
37.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5ag ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Małopolski	Art. 5ag. – proponowane brzmienie: „ 1. Plany o których mowa w art. 5aa. ust 1 i 2 podlegają systematycznej aktualizacji, a cykl planowania nie może być dłuższy niż trzy lata. 2. Cykl planowania realizują właściwe organy administracji publicznej oraz podmioty przewidywane do realizacji przedsięwzięć określonych w planach o których mowa w art. 5aa. ust 1 i 2, w zakresie ich dotyczącym. 3. Plany o których mowa w art. 5aa. ust 1 i 2 uzgadnia się z kierownikami jednostek organizacyjnych, w zakresie ich dotyczącym, planowanych do wykorzystania przy realizacji przedsięwzięć określonych w planie.”.	Uwaga do wyjaśnienia.
38.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5ag ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	Art. 5ag ust. 1 mówi o „cyklu planowania”, który nie został zdefiniowany jako pojęcie. Dotychczas, ogólnie mówiąc, dwuletni cykl planowania kojarzył się z nowymi wytycznymi i zamianą SPO na PRK, czy MZ.	Uwaga nieuwzględniona. Definicja znajduje się w art. 3 pkt 7 ustawy o zarządzaniu kryzysowym.
39.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5ag ustawy o zarządzaniu	Wojewoda Mazowiecki	W art. 1 w pkt 5 w zakresie dodania art. 5ag ust. 1 należy zauważyć, że w czasie trwania trzyletniego cyklu planowania mogą wystąpić okoliczności, które znacząco zmieniają możliwości ewentualnego reagowania. Przy trzyletnim cyklu planowania proponuję rozważyć dodanie zapisu: „przy czym aktualizacja winna nastąpić	Uwaga nieuwzględniona. To wykonawcy planów decydują jak często je aktualizują. W projekcie wskazano okres nie dłuższy niż 3 lata. Nie oznacza to, że nie można, a w niektórych okolicznościach nie należy, wcześniej dokonać aktualizacji. Zapis taki przywołany jest

	kryzysowym		<p>każdorazowo w przypadku:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ zaistnienia okoliczności, które znacząco wpływają na zmianę istniejących możliwości reagowania, bądź ✓ procedury przewidziane w ww. planie podczas faktycznego zdarzenia o charakterze kryzysowym okażą się nieskuteczne.” 	<p>wprost w aktualnym KPZK: „Plan zarządzania kryzysowego jest aktualizowany nie rzadziej niż raz na dwa lata.</p> <p>1. Aktualizacja planu może następować również:</p> <ul style="list-style-type: none"> • po zdarzeniu powodującym uruchomienie procedur reagowania kryzysowego i standardowych procedur operacyjnych. Członkowie RZZK mogą wnioskować o dokonanie zmian w procedurach lub innej części planu, • w przypadku zmian aktów prawnych lub zaistnienia nowego zagrożenia, • w przypadku zmian w planie zarządzania kryzysowego ministra (kierownika urzędu centralnego), będącego załącznikiem funkcjonalnym do KPZK. Po dokonaniu zmiany właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) niezwłocznie przekazuje aktualny plan Dyrektorowi RCB. <p>2. Aktualizacja obejmuje w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • korektę/wprowadzenie nowych procedur reagowania, • zmiany teleadresowe w organizacji łączności, • dane dotyczące wskazanych sił i środków, • poprawki redakcyjne, • w następstwie nowych wniosków wynikających z ćwiczeń i treningów odnoszących się do problematyki zawartej w planie.” <p>Dodatkowo informuję, że wymóg aktualizacji planów uwzględniony jest w Załączniku do zarządzenia nr 16 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 kwietnia 2017 r. w sprawie wytycznych do wojewódzkich planów zarządzania</p>
--	------------	--	---	--

				kryzysowego: „Podmioty uczestniczące w realizacji zadań zawartych w WPZK powinny zostać zobowiązane do bezzwłocznego sygnalizowania potrzeby dokonania zmian w planie. Zawartość planu powinna być modyfikowana pod wpływem m.in. wniosków z rzeczywistych sytuacji kryzysowych, ćwiczeń i szkoleń, zmian danych teleadresowych, zadań instytucji i organów”.
40.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5ag ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Kujawsko – Pomorski	Proponuję cykl planowania wydłużyć do pięciu lat, tak jak jest to zapisane dla Narodowego Programu Rozwoju Obrony Cywilnej, ponieważ w tym okresie plan podlega bieżącej aktualizacji.	Uwaga nieuwzględniona. Wymogi określone w Decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/EU z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności wprost wskazują na 3-letni cykl planistyczny.
41.	Art. 1 pkt 5 dotyczący projektowanego art. 5ag ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Podkarpacki	W art. 5ag ust. 4 w celu zapewnienia kompatybilności zapisów ujętych w poszczególnych planach należy literalnie wymieniać plany, których opracowanie wynika z ustaw. Zapis „plany postępowania na wypadek wystąpienia sytuacji kryzysowego” jest zbyt ogólny oraz daje swobodę wyboru, które plany należy uwzględnić. Należy zwrócić uwagę, iż opracowywane plany odnoszą się wyłącznie do zarządzania kryzysowego, a projekt ustawy zakłada realizację również zadań w zakresie obrony cywilnej, co powoduje brak kompatybilności w planowaniu oraz nie zmienia stanu faktycznego regulującego obowiązujące przepisy OC w tym zakresie.	Uwaga nieuwzględniona. Zapis dotyczy planów działania w sytuacjach kryzysowych, wynikających z innych przepisów, np. plan działań awaryjnych na wypadek skażenia promieniotwórczego (prawo atomowe); plan gotowości zwalczania chorób zakaźnych zwierząt np. ASF (ustawa o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt), itp. Zapis w tym samym brzmieniu jest w obowiązującej ustawie o ZK
42.	Art. 1 pkt 6 lit. c dotyczący projektowanego	Wojewoda Wielkopolski	Czy kryteria o których mowa w art. 1 pkt 6 lit. c dotyczą brzmienia art. 5b ust. 7 uniemożliwią ujęcie tego samego obiektu (systemu) na wykazie odpowiednio dyrektora RCB	Uwaga do wyjaśnienia.

	art. 5b ust. 7 ustawy o zarządzaniu kryzysowym		i wojewody, czy dopuszczalne jest powielenie tego samego obiektu w dwóch różnych wykazach?	
43.	Art. 1 pkt 6 lit. c dotyczący projektowanego art. 5b ust. 7a ustawy o zarządzaniu	Wojewoda Mazowiecki	<p>W art. 1 w pkt 6 w lit. c w zakresie dodania art. 5b ust. 7a w moim przekonaniu wojewoda nie powinien samodzielnie wyznaczać lokalnych obiektów IK, gdyż decyzję o wyznaczeniu obiektów IK dyrektor RCB podejmuje we współpracy z ministrami kierującymi działami administracji rządowej i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za poszczególne systemy.</p> <p>W województwie mazowieckim kwestią ochrony infrastruktury krytycznej zajmuje się tylko jeden etat. Proponowane zmiany znacząco zwiększą ilość zadań związanych z ochroną infrastruktury krytycznej, co pociągnie za sobą konieczność zwiększenia etatów do zajmowania się ww. obowiązkami. Ponadto, istnieje ryzyko, że urzędy wojewódzkie nie będą w stanie wyznaczyć osoby właściwej merytorycznie do przygotowania takiego wykazu. Przygotowanie ww. wykazu powinno pozostać, jak dotąd w wyłącznej kompetencji Dyrektora RCB.</p> <p>Należy zastanowić się również nad kwestią wprowadzania stopni alarmowych i obowiązku sprawdzania przez funkcjonariuszy Policji obiektów IK w przypadku wprowadzenia drugiego lub wyższego stopnia alarmowego. Nasuwa się też pytanie, czy obowiązek sprawdzenia przez policję obiektów IK będzie dotyczył również lokalnej infrastruktury krytycznej. Konieczność sprawdzenia tak dużej liczby obiektów (województwo mazowieckie posiada największą ilość obiektów IK w Polsce) prawdopodobnie wyczerpie siły i środki Policji.</p>	Uwaga do wyjaśnienia.

			W procesie uzgadniania planów ochrony lokalnej infrastruktury krytycznej powinny być zaangażowane te same podmioty ze szczebla wojewódzkiego (m.in. Policja, Państwowa Straż Pożarna, Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego i inne podmioty), co w przypadku IK wyznaczanego przez dyrektora RCB.	
44.	Art. 1 pkt 6 lit. c dotyczący projektowanego art. 5b ust. 7 pkt 4	Polska Agencja Żeglugi Powietrznej	W związku z wprowadzeniem w art. 5b ust 7 pkt 4 pojęcia „operator usługi kluczowej”, proponujemy ujednoczenie nazewnictwa w całej ustawie. Zmiana dotychczasowego zapisu „właściciele, posiadacze samoistnych i zależnych ...” w art. 6 ust. 5b na nazwę „operator usługi kluczowej”.	Uwaga nieuwzględniona.
45.	Art. 1 pkt 6 lit. c dotyczący projektowanego art. 5b ust. 7a ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Łódzki	W art. 5b w ust. 7a w pkt 3 należałoby wprowadzić zapis nakazujący uzgodnienie wykazu Infrastruktury Krytycznej tworzonego przez wojewodę z dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, co pozwoli na takie same podejście do sprawy w skali kraju.	Uwaga do wyjaśnienia.
46.	Art. 1 pkt 7 dotyczący projektowanego art. 5c ust. 1 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	Czy konieczne jest aby w art. 1 pkt 7 dotyczącym art. 5c, ust. 1 ustawowo wyznaczyć koordynatora IK? W aktach prawnych tendencją jest, ażeby nie narzucać organowi (operatorowi IK), kim lub kto za niego ma zajmować się IK. Zastosowane podejście wymusza na operatorze IK zatrudnienie osoby na stanowisku koordynatora, a to generuje dodatkowe koszty, a zadania te lub podobne i tak są realizowane w tych obiektach?	Uwaga nieuwzględniona. Koordynator IK jest zlagodzoną wersją pełnomocnika ds. ochrony IK. Pełnomocnicy funkcjonują w 1 sektorze IK na mocy ustawy o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw energii oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych. Koordynatorami mogą zostać osoby, które już dziś realizują zadania związane z obowiązkiem

				utrzymywania kontaktu pomiędzy operatorem IK, a administracją publiczną (vide art. 6 ust. 5a ustawy o zarządzaniu kryzysowym).
47.	Art. 1 pkt 7 dotyczący projektowanego art. 5c ust. 1 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Urząd Lotnictwa Cywilnego	Art. 1 pkt 7 (dot. art. 5c ust. 2 pkt 4 ustawy o zarządzaniu kryzysowym) - w niniejszym przepisie zostało określone wymaganie stawiane kandydatowi na koordynatora do spraw ochrony infrastruktury krytycznej o treści: „ <i>posiada odpowiednią wiedzę, umiejętności i doświadczenia w zakresie zarządzania bezpieczeństwem organizacji</i> ”. Wydaje się, że zapis ten nie jest precyzyjny, gdyż nie są powszechnie znane jednolite standardy wymagań w tym zakresie, a tym samym nie sposób określić, jaki poziom wiedzy, umiejętności i doświadczenia jest wystarczający do pełnienia funkcji koordynatora. Jeżeli projektodawca ma na myśli konkretne standardy powinien je przywołać w tym miejscu. W innym przypadku spełnienie wymagań będzie podlegać ocenie subiektywnej.	Uwaga uwzględniona.
48.	Art. 1 pkt 7 dotyczący projektowanego art. 5c ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Lubuski	Może wystąpić problem z wygenerowaniem stosownej ilości etatów do pełnienia tych funkcji, w szczególności w odniesieniu do lokalnej infrastruktury krytycznej, której administratorem będzie nieduży podmiot.	Uwaga uwzględniona. Wymogi dla koordynatorów IK w odniesieniu do lokalnej IK zostaną złagodzone (dostęp do dokumentów zastrzeżonych oraz niekaralność).
49.	Art. 1 pkt 7 dotyczący projektowanego art. 5c ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Mazowiecki	W art. 1 w pkt 7 w zakresie dodania art. 5c ust. 1 wydaje się, że koordynator do spraw ochrony infrastruktury krytycznej będzie miał znacząco niższą pozycję (range) w instytucji w porównaniu z pełnomocnikiem do spraw ochrony infrastruktury krytycznej. Proponuję pozostać przy zapisach mówiących o pełnomocnikach do spraw ochrony infrastruktury krytycznej z zachowaniem rozszerzenia kompetencji zapisanych w nowelizacji	Uwaga nieuwzględniona. . Nie ma potrzeby powoływania pełnomocnika w obiekcie IK, którego dysfunkcja nie ma oddziaływania ogólnokrajowego.

			przedmiotowej ustawy.	
50.	Art. 1 pkt 7 dotyczący projektowanego art. 5c ust. 2 pkt 7 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Polska Agencja Żeglugi Powietrznej	Należy doprecyzować brzmienie nowego art. 5c ust. 2 pkt 6, tj. „Koordynatorem może być osoba, która daje rękojmię zachowania tajemnicy, o której mowa w ustawie o ochronie informacji niejawnych”. Proponowany zapis mówiący o tym, że Koordynator (...) „spełnia wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych” jest zbyt ogólny, bo ustawa OIN określa różne wymagania, inne dla osób mających mieć dostęp do IN, inne dla Pełnomocnika OIN/pracownika pionu ochrony, a jeszcze inne dla administratora systemu i inspektora bezpieczeństwa teleinformatycznego. Z uzasadnienia do ustawy wynika, że chodzi o rękojmię zachowania tajemnicy.	Uwaga uwzględniona.
51.	Art. 1 pkt 7 dotyczący projektowanego art. 5d ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	Według propozycji zawartej w art. 1 pkt 7 dotyczącej art. 5d na koordynatorze spoczywać będą zadania, które w dużej mierze mogą wpłynąć na relacje koordynator - operator IK. Monitorowanie działalności operatora IK czy sporządzanie i przekazywanie informacji, analiz i sprawozdań na żądanie dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, daje szeroki wachlarz możliwości koordynatorowi na weryfikowanie działalności operatora IK. Z praktycznego punktu widzenia może mieć to również negatywne skutki w przyszłości przy współpracy operator IK- organy administracji publicznej.	Uwaga nieuwzględniona. Koordynator nie ma uprawnień analogicznych do pełnomocnika działającego na mocy ustawy o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw energii oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych. Koordynatorami mogą zostać osoby, które już dziś realizują zadania związane z obowiązkiem utrzymywania kontaktu pomiędzy operatorem IK, a administracją publiczną.
52.	Art. 1 pkt 7 dotyczący projektowanego art. 5e ust. 2	Polska Agencja Żeglugi Powietrznej	Art. 5e ust. 2 proponuje się nadanie brzmienia: Raport o stanie ochrony infrastruktury krytycznej zawiera informacje dotyczące zmian zaistniałych u operatora	Uwaga do wyjaśnienia.

	ustawy o zarządzaniu kryzysowym		<p>infrastruktury krytycznej w raportowanym okresie oraz opis zaistniałych incydentów mogących mieć wpływ na ochronę operatora infrastruktury krytycznej, w zakresie:</p> <p>a) zapewnienia bezpieczeństwa fizycznego, b) zapewnienia bezpieczeństwa technicznego, c) zapewnienia bezpieczeństwa osobowego, d) zapewnienia bezpieczeństwa teleinformatycznego, e) zapewnienia bezpieczeństwa prawnego, f) planów ciągłości działania i odtwarzania.</p> <p><u>Uzasadnienie do uwagi nr 1:</u></p> <p>Proponowana zmiana zapisu art. 5e ust. 2 ma na celu zwrócenie uwagi, aby raport nie był odzwierciedleniem zapisów omówionych w planie ochrony infrastruktury krytycznej, który zawiera elementy od a) do f), lecz zawierał opis wszystkich elementów, ale odnoszących się do zaistniałych zmian u operatora IK w danym roku kalendarzowym wraz z przedstawieniem zaistniałych incydentów i opisem podjętych działań przez operatora IK w raportowanym okresie.</p>	
53.	Art. 1 pkt 7 dotyczący projektowanego art. 5f ust. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Polska Agencja Żeglugi Powietrznej	<p>W art. 5f ust. 2 proponuje się dodać po wyrazie "o których mowa w art. 5d <u>oraz</u> "5f ust. 1 pkt. 1 i 2."</p> <p>art. 5f ust. 2 - dodanie art. 5f ust. 1 i 2 ma na celu doprecyzowanie zapisu gdyż operator IK jest obowiązany zapewnić koordynatorowi organizacyjne i techniczne warunki realizacji zadań, nie tylko tych wskazanych w art. 5d, ale i również w art. 5f ust. 1 pkt. 1 i 2.</p>	Uwaga do wyjaśnienia.
54.	Art. 1 pkt 7 dotyczący projektowanego art. 5f ust. 3 ustawy o zarządzaniu	Wojewoda Mazowiecki	<p>W art. 1 w pkt 7 dodanie art. 5f ust. 3 może spowodować znaczne koszty po stronie operatora IK. Praktyka pokazuje, że większość informacji niejawnych przesyłana do operatorów IK posiada klauzulę „zastrzeżone”. Aby usprawnić system wymiany informacji należałoby skłonić operatorów IK do wyposażenia się w niejawną system</p>	Uwaga do wyjaśnienia.

	kryzysowym		poczty internetowej do klauzuli „zastrzeżone” co znacząco ułatwiłoby komunikację w przypadku konieczności przekazania informacji w krótkim czasie. Proponuję zatem rozszerzyć zapisy ustawy o konieczność posiadania przez operatora IK niejawnego systemu poczty internetowej (klauzula „zastrzeżone”) np. system OPAL.	
55.	Art. 1 pkt 8 dotyczący projektowanego art. 6 ust. 8 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Polska Agencja Żeglugi Powietrznej	<p>W art. 6 dodaje się ust. 8, z którego wynika, że <i>Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania wobec operatorów infrastruktury krytycznej w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa osobowego, fizycznego i teleinformatycznego, mając na uwadze rodzaj infrastruktury krytycznej oraz dobór odpowiednich środków związanych z przeciwdziałaniem zagrożeniom dla infrastruktury krytycznej.</i> Biorąc pod uwagę, że w ubiegłym roku weszła w życie Ustawa o Krajowym Systemie Cyberbezpieczeństwa (KSC) (czyli niezależne wymagania odnośnie bezpieczeństwa teleinformatycznego/ cybernetycznego) w ustawie o ZK, należy odnieść się do wymogów dla OUK wynikających z ustawy o KSC.</p> <p>W przypadku przyjęcia nowelizacji w proponowanym brzmieniu powstaną niezależne wymagania dla OIK, które mogą się różnić o wymagań dla OUK.</p> <p>Ustawa o KSC zawęży stosowanie wymagań wobec OUK wyłącznie do systemów informacyjnych służących do świadczenia usługi kluczowej (czyli niekoniecznie do wszystkich, które dana instytucja wykorzystuje). Może się okazać, że operatorzy infrastruktury krytycznej będą musieli wdrożyć nowe wymagania, również do wszystkich innych systemów, które wykorzystuje. Należy mieć na uwadze potencjalne problemy ze spełnieniem tych wymagań, zwłaszcza jeśli okres na dostosowanie się do zapisów będzie zbyt krótki.</p>	Uwaga nieuwzględniona. Ustawa o KSC dotyczy tylko usług opartych o systemy telekomunikacyjne. Ustawa o KSC eliminuje przypadek podwójnego wykonywania planów w oparciu o UZK i stawę o ZK.

56.	Art. 1 pkt 9 dotyczący projektowanego art. 6d ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Mazowiecki	W art. 1 w pkt 9 w zakresie dodania art. 6d ust. 1 należy zauważyć, że w urzędach wojewódzkich brak jest środków i etatów na rozpoznawania obiektów budowlanych potencjalnie mogących spełniać kryteria obiektu IK, na podejmowanie rozmów z właścicielami tych obiektów i współpracy w celu zapewnienia zgodności fazy projektowej lub budowy z wymaganiami dotyczącymi IK. Kwestia rozpoznawania IK na etapie projektowania i budowy powinna być obowiązkiem wyłącznie ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników urzędów centralnych.	Uwaga do wyjaśnienia.
57.	Art. 1 pkt 9 dotyczący projektowanego art. 6d ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Podkarpacki	W zakresie ochrony infrastruktury krytycznej przypisane zadania wojewodzie dot. rozpoznania obiektów budowlanych, podejmowania rozmów z właścicielami, posiadaczami samoistnymi i zależnymi w zakresie rozpoznania obiektów budowlanych, urządzeń, instalacji i usług potencjalnie mogących spełniać kryteria oraz zapewnienia zgodności fazy projektowej lub budowy z wymaganiami dotyczącymi IK jest niewłaściwe z uwagi na brak możliwości realizacji tego zadania oraz kompetencji w tym zakresie.	Uwaga do wyjaśnienia.
58.	Art. 1 pkt 10 dotyczący projektowanego art. 7 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	Z uwagi na szybkość podejmowania decyzji, lepszym rozwiązaniem byłoby, aby to Prezes Rady Ministrów (a nie Rada Ministrów) sprawował zarządzanie kryzysowe na terenie kraju.	Uwaga nieuwzględniona.
59.	Art. 1 pkt 10 dotyczący projektowanego	Szef Obrony Cywilnej Kraju	Art. 7 nie określa ustawowej definicji pojęcia „sytuacje niecierpiące zwłoki” co w niedopuszczalny sposób pozwoli, osobom wskazanym w tym artykule,	Uwaga nieuwzględniona.

	art. 7 ustawy o zarządzaniu kryzysowym		modyfikować przyjęte regulacje w planach zarządzania kryzysowego. Ponadto usunięcie pierwotnej wersji terytorialnej odpowiedzialności do RP i domniemanie stosowania regulacji krajowych do innych terytoriów budzi wątpliwość, gdyż w tym zakresie obowiązuje prawo międzynarodowe lub porozumienia między stronami. Taka konstrukcja przepisu narusza zasady tworzenia prawa.	
60.	Art. 1 pkt 11 dotyczący projektowanego art. 8 ust. 3 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Kujawsko – Pomorski	Proponuje do prac Zespołu dopisać jako członka Komendanta Głównego Straży Ochrony Kolei.	Uwaga nieuwzględniona. Komendanta Głównego Straży Ochrony Kolei można doprosić na spotkanie, o ile wymagać tego będzie rozpatrywana tematyka.
61.	Art. 1 pkt 11 dotyczący projektowanego art. 8 ust. 6 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	Propozycja w art. 8 ust. 6 wydaje się zbyteczna, bowiem skład Zespołu powinien mieć charakter stały, a ewentualne zastępstwa w sytuacjach wyjątkowych powinien regulować regulamin pracy Zespołu.	Uwaga nieuwzględniona. Projektowany przepis zachowuje zasadę decyzyjności członka Zespołu.
62.	Art. 1 pkt 11 dotyczący projektowanego art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Śląski	W nowym brzmieniu art. 9 ust 1 pkt 7 projektu do zadań RZZK należy m.in. dysponowanie pododdziałów lub oddziałów SZ RP do wykonywania zadań z zakresu zarządzania kryzysowego na terenie kraju. Zapis ten koliduje z dotychczas obowiązującą procedurą pozyskiwania wsparcia ze strony SZ RP, tzn. wojewoda występuje do Ministra Obrony Narodowej o udzielenie wsparcia i stamtąd idzie dyspozycja udzielenia wsparcia.	Uwaga nieuwzględniona. Zapis nie koliduje z obowiązującymi zasadami pozyskiwania sił, a jedynie umożliwia dysponowanie tych sił na obszar szerszy niż województwo.
63.	Art. 1 pkt 11 dotyczący projektowanego	Szef Obrony Cywilnej Kraju	Art. 9 ust. 1 pkt 7 stoi w sprzeczności z postanowieniami innych ustaw co wymusza konieczność zmian w zakresie uprawnień organów do kierowania obroną RP.	Uwaga nieuwzględniona. Zapis umożliwia skierowanie sił uzgodnionych do działań w ramach ZK na obszar całego kraju, a nie

	art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o zarządzaniu kryzysowym			tylko na obszar jednego województwa.
64.	Art. 1 pkt 13 dotyczący projektowanych zmian w art. 11 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Małopolski	Art. 11 pkt 9 – w art. powyżej mowa o realizacji zadań stałego dyżuru w ramach podwyższania gotowości obronnej państwa, a w tym miejscu o „realizacji zadań stałego dyżuru PRM w ramach gotowości obronnej państwa” – brak jednolitości w definiowaniu pojęć;	Uwaga uwzględniona. Uzupełnienie przepisu - po wyrazie „w ramach” wyraz „podwyższania”.
65.	Art. 1 pkt 16 dotyczący projektowanego art. 13a ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	Wskazany w tym przepisie program funkcjonuje pod nazwą: Ramowy Programu Działań z Sendai na lata 2015-2030. Warto zwrócić uwagę na fakt, że jest to program czasowy, który po upływie lat, na które jest opracowany zostanie prawdopodobnie uaktualniony.	Uwaga do wyjaśnienia.
66.	Art. 1 pkt 16 dotyczący projektowanego art. 13a ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Szef Obrony Cywilnej Kraju	Art. 13a należy usunąć, ponieważ „Ramowy Program Działań na lata 2015-2030 w sprawie ograniczenia ryzyka katastrof” z Sendai pozostaje w kompetencjach ministra właściwego ds. środowiska.	Uwaga nieuwzględniona.
67.	Art. 1 pkt 16 dotyczący projektowanego art. 13a ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Śląski	W nowym brzmieniu m.in wojewodowie wdrażają Ramowy Program Działań na lata 2015-2030 oraz przekazują dyrektorowi RCB raporty dotyczące jego wdrażania oraz inne informacje niezbędne do realizacji zadania przez RCB. Brak określenia formy raportu oraz jego wymaganej, czy też minimalnej zawartości będzie powodował rozbieżności interpretacyjne i w efekcie raporty będą nadsyłane przez	Uwaga nieuwzględniona. Formy raportów będą ustalane na podstawie wymagań ONZ. RCB będzie przekazywać wytyczne w tej kwestii.

			instytucje zobowiązane w różnej formie, co może uniemożliwić zaimplementowanie tych informacji do zbiorczego dokumentu opracowywanego przez RCB.	
68.	Art. 1 pkt 17 lit. b dotyczący projektowanego art. 14 ust. 13-14 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Śląski	<p>Nowe brzmienie art. 14 ust. 13 i 14 mówi o sztabach koordynacyjnych, które może tworzyć wojewoda w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 2.</p> <p>Nie jest jasna rola i zależność tych sztabów w odniesieniu do WZZK i WBiZK, skoro do zadań z ust. 2 należy m. in. organizowanie szkoleń i ćwiczeń, wydawanie zaleceń do PZZK.</p> <p>Należy doprecyzować relacje pomiędzy tymi strukturami, w moim przekonaniu sztaby koordynacyjne powinny być grupami roboczymi WZZK.</p>	Uwaga nieuwzględniona. Zespół ZK składa się z osób decyzyjnych. Sztab jest elementem wykonawczym pracującym niekiedy przez wiele miesięcy (np. ŚDM).
69.	Art. 1 pkt 17 lit. b dotyczący projektowanych zmian w art. 14 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	Zespół Zarządzania Kryzysowego też może w takiej formie działać i doraźnie powoływać dodatkowe zespoły.	Uwaga nieuwzględniona. Zespół ZK składa się z osób decyzyjnych. Sztab jest elementem wykonawczym pracującym niekiedy przez wiele miesięcy (np. ŚDM).
70.	Art. 1 pkt 17 lit. b dotyczący projektowanych zmian w art. 14 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Lubuski	W domyśle sztab koordynacyjny w czasie akcji ratowniczych lub działań minimalizujących skutki zdarzeń, które powinny być koordynowane na szczeblu wojewody powinien pracować w trybie całodobowym. W odróżnieniu do wojewódzkiego zespołu zarządzania kryzysowego, który raczej ma funkcję doradczą, a jego spotkanie ma na celu wypracowanie strategicznych decyzji. Zasadnym wydaje się doprecyzowanie funkcji sztabów koordynacyjnych i ich relacji z zespołami zarządzania	Uwaga do wyjaśnienia.

			kryzysowego.	
	Art. 1 pkt 17 lit. b dotyczący projektowanych zmian w art. 14 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Mazowiecki	W art. 1 w pkt 17 w lit. b w zakresie nadania nowego brzmienia art. 14 ust. 13-14 należy zauważyć, że istnieje zagrożenie, że rola sztabu koordynacyjnego będzie dublować się z Wojewódzkim Zespołem Zarządzania Kryzysowego, gdyż praktycznie te same podmioty są wskazane jako osoby mogące wchodzić w jego skład. Sugeruję usunąć zapisy dotyczące sztabu koordynacyjnego dla szczebla województwa, powiatu, gminy.	Uwaga nieuwzględniona. Zespół ZK składa się z osób decyzyjnych. Sztab jest elementem wykonawczym pracującym niekiedy przez wiele miesięcy (np. ŚDM).
71.	Art. 1 pkt 17 dotyczący projektowanych zmian w art. 14 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Opolski	W art. 14 dodać ust. 6a w brzmieniu: „6a. Pracowników komórek organizacyjnych właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego w urzędach wojewódzkich obowiązuje maksymalnie 24-godzinny czas pracy”.	Uwaga do wyjaśnienia.
72.	Art. 1 pkt 17 dotyczący projektowanych zmian w art. 14 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Podkarpacki	W art. 14 i art. 17 wskazano na możliwość tworzenia sztabów koordynacyjnych na poszczególnych szczeblach zarządzania kryzysowego. Wprowadzenie takiej formuły jest niezasadne z uwagi na dołożenie kolejnego szczebla oraz brakiem uregulowań i podziału kompetencji, zasad, kierowania, wymiany informacji pomiędzy Kierującym Działaniem Ratowniczym, a Zespołami Zarządzania Kryzysowego. Należy zauważyć, iż w chwili obecnej w przypadku wystąpienia zdarzenia zawiązywany jest sztab akcji w którym mogą/powinny brać udział również służby współdziałające. Należy zauważyć, iż kolejny sztab/ogniwo nie rozwiązuje problemów związanych z brakiem funkcjonowania całodobowych centr zarządzania kryzysowego na szczeblu gminy oraz powiatu. Ponadto w jednostkach samorządu terytorialnego w realizacji spraw w	Uwaga nieuwzględniona. Zespół ZK składa się z osób decyzyjnych. Sztab jest elementem wykonawczym pracującym niekiedy przez wiele miesięcy (np. ŚDM).

			zakresie zarządzania kryzysowego są niewystarczające obsady etatowe. Zasadnym jest określenie w ustawie o zarządzaniu kryzysowym minimalnego składu osobowego Wojewódzkich Centr Zarządzania Kryzysowego. Analogiczna uwaga dotyczy projektowanych zmian w art. 17 ustawy z.k.	
73.	Art. 1 pkt 19 dotyczący projektowanych zmian w art. 16 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Opolski	W art. 16 dodać ust. 4 w brzmieniu: „4. Podczas pełnienia przez wojewódzkie centra zarządzania kryzysowego całodobowego dyżuru, o którym mowa w art. 16. ust. 1 pkt 1 obowiązuje minimum dwuosobowa obsada stanowisk dyżurnych”.	Uwaga do wyjaśnienia.
74.	Art.1 pkt 19 dotyczący projektowanych zmian w art. 16 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	Uzupełnić treść przepisu o ustęp w którym zostanie wskazane, że „Pracowników komórek organizacyjnych właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego w urzędach wojewódzkich obowiązuje maksymalnie 24-godzinny czas pracy.”.	Uwaga do wyjaśnienia.
75.	Art. 1 pkt 20 dotyczący projektowanych zmian w art. 17 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Śląski	Nowe brzmienie art. 17 ust. 2 pkt 7 projektu proponuje się wdrożenia zapisu analogicznego, jak to ma miejsce w relacjach starosta-wójt (art. 19 ust. 2 pkt 3b), tzn. starosta co najmniej raz w roku informuje wojewodę o stanie realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego także na każde wezwanie wojewody. Ponadto zasadnym wydaje się umożliwienie wojewodzie żądania od gmin informacji o stanie realizacji zadań z zakresu ZK. Nie byłaby to informacja rokroczna, lecz pozyskiwana w razie potrzeby.	Uwaga uwzględniona.

			Na chwilę obecną wojewoda nie ma żadnego bezpośredniego przełożenia na gminy kwestii zagadnień zarządzania kryzysowego. Proponowane rozwiązanie pozwoliłoby przynajmniej na pozyskanie, w szczególnych przypadkach, bezpośredniej informacji przykładowo o przyczynach braku realizacji przypisanych ustawowo zagadnień z zakresu zarządzania kryzysowego.	
76.	Art.1 pkt 20 lit. a dotyczący projektowanego art. 17 ust. 2 pkt 5 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Kujawsko – Pomorski	Proponuję nie uchylać tylko zmienić zapis na „wspieranie i współpraca w zapobieganiu, przeciwdziałaniu i usuwaniu skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym”, ponieważ administracja samorządowa czynnie uczestniczy w zapobieganiu poprzez budowę monitoringu w przestrzeni publicznej, monitoring szkół, przeciwdziałania poprzez szkolenia, ćwiczenia w szkołach oraz w usuwaniu skutków zdarzeń i odbudowie infrastruktury publicznej.	Uwaga nieuwzględniona. Zagadnienie współpracy administracji publicznej z ABW jest już uregulowane ustawą o działaniach antyterrorystycznych. Proponowany zapis usuwa zdublowane obowiązki.
77.	Art. 1 pkt 20 lit. b dotyczący projektowanego art. 17 ust. 2 pkt 7 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Mazowiecki	W art. 1 w pkt 20 w lit. b w zakresie dodania w art. 17 w ust. 2 pkt 7 należy zwrócić uwagę, że raportowanie raz do roku może okazać się niewystarczające. Zasadnym jest dodanie (podobnie jak w przypadku wójtów raportujących do starostów) zapisu „i na każde jego wezwanie”;	Uwaga uwzględniona.
78.	Art.1 pkt 20 lit. b dotyczący projektowanego art. 17 ust. 7 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	Jeżeli nie zostały określone zadania ZK to czego ma dotyczyć przedmiotowa informacja? Podobnie z art. 1 pkt 22 lit a, dotyczącym art. 19 ust. 2 pkt 7.	Uwaga nieuwzględniona.
79.	Art. 1 pkt 21	Wojewoda Lubuski	Idea przyświecająca takiemu ujęciu regulowanego	Uwaga nieuwzględniona.

	dotyczący projektowanych zmian w art. 18 ustawy o zarządzaniu kryzysowym		problemu jest jak najbardziej słuszna. Niestety nie będzie zrealizowana z tych samych przyczyn, dla których nie jest realizowana obecnie, a mianowicie brak odpowiednich środków finansowych na zapewnienie pełnej obsady etatowej w starostwach powiatowych. Właśnie dlatego starostowie stosują wybieg umieszczania PCZK w komendach PSP. Ocena Skutków Regulacji w żadnym punkcie nie zawiera kalkulacji kosztów funkcjonowania całodobowych dyżurów w starostwach powiatowych. Przepis z dużym prawdopodobieństwem pozostanie „martwy”.	
80.	Art. 1 pkt 21 dotyczący projektowanych zmian w art. 18 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Małopolski	Art. 18 ust. 1 - utworzenie Powiatowego Centrum Zarządzania Kryzysowego na bazie komórki organizacyjnej starostwa powiatowego będzie generować zwiększenie wydatków, na które jednostki samorządu terytorialnego nie będą gotowe.	Uwaga nieuwzględniona. Ustawa przewiduje możliwość pokrycia dodatkowych wydatków z rezerwy na działania kryzysowe.
81.	Art. 1 pkt 22 dotyczącym projektowanych zmian w art. 19 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Śląski	W nowym brzmieniu art. 19 ust. 2 pkt 3b i pkt 7 projektu opisano ten sam obowiązek wójta, z tą różnicą, że w pkt 3b starosta ma możliwość żądania od wójta informacji.	Uwaga do wyjaśnienia.
82.	Art. 1 pkt 23 dotyczący projektowanych zmian w art. 20 ustawy o zarządzaniu	Wojewoda Śląski	W nowym brzmieniu art. 20 ust. 2 projektu ustawy wójt, burmistrz, prezydent miasta zapewnia całodobowy punkt kontaktowy. Celowym wydaje się doprecyzowanie, czy punkt ten ma działać permanentnie, również gdy nie mamy do czynienia z sytuacją kryzysową, czy też tworzony ma być doraźnie, w przypadku pierwszych symptomów	Uwaga nieuwzględniona. Zadanie zorganizowania systemu powiadamiania pozostawia się wójtowi.

	kryzysowym		kryzysu. Ponadto jeżeli organizacja wspomnianego tu punktu kontaktowego polegała będzie wyłącznie na dyżurach domowych pracowników, to podmioty współpracujące w reagowaniu, w tym m. in. WCZK i PCZK nie będą miały danych kontaktowych pozwalających na łączność z tym punktem (będzie to prawdopodobnie wyznaczony pracownik urzędu gminy, dysponujący prywatnym telefonem w celu zapewnienia łączności i nikt poza wójtem i współpracownikami nie będzie miał możliwości nawiązania łączności z tą osobą).	
83.	Propozycja uzupełnienia nowelizacji ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	<p>Proponowane jest następujące brzmienie art. 21 ustawy o zarządzaniu kryzysowym:</p> <p>„Art. 21. 1. Organ właściwy w sprawach zarządzania kryzysowego, który pierwszy otrzymał informację o wystąpieniu bądź realnym zagrożeniu wystąpienia sytuacji kryzysowej niezwłocznie informuje o zdarzeniu organy odpowiednio wyższego i niższego szczebla, przedstawiając jednocześnie swoją ocenę sytuacji oraz informację o zamierzonych działaniach.</p> <p>2. Obowiązek podjęcia działań w zakresie zarządzania kryzysowego spoczywa na organie właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego, o którym mowa w art. 19 ust. 1, na którego obszarze wystąpiło zagrożenie.</p> <p>3. Organ właściwy w sprawach zarządzania kryzysowego, o którym mowa w art. 17 ust.1 może monitorować i koordynować działania w zakresie zarządzania kryzysowego wykonywane przez organ, o którym mowa w ust. 2, na terenie gminy wchodzącej w skład powiatu.</p> <p>4. W przypadku wystąpienia zagrożenia obejmującego obszar więcej niż jednej gminy wchodzącej w skład powiatu, organ właściwy w sprawach zarządzania kryzysowego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 jest</p>	Uwaga nieuwzględniona. Celem podjęcia natychmiastowych działań celowo wprowadzono zapis nakładający obowiązki na pierwszy organ, który otrzymał informację.

			<p>zobowiązany do podjęcia działań w zakresie zarządzania kryzysowego.</p> <p>5. Organ właściwy w sprawach zarządzania kryzysowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 może monitorować i koordynować działania w zakresie zarządzania kryzysowego podejmowane na terenie województwa przez organy, o których mowa w ust. 2-4.</p> <p>6. Dyrektor Centrum może monitorować i koordynować działania, o których mowa w ust. 2-6, podejmowane w zakresie zarządzania kryzysowego przez organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego.”.</p>	
84.	Art. 1 pkt 24 dotyczący projektowanych zmian w art. 21a ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Mazowiecki	<p>W art. 1 w pkt 24 w zakresie dodania w art. 21a ust. 3b należy zwrócić uwagę, że przepis mówiący o niewysyłaniu komunikatu „Alert RCB” na karty SIM nie wykorzystywane w telefonach komórkowych przez ludzi jest jak najbardziej słuszny, gdyż ograniczy to koszty ponoszone przez operatorów i być może skróci czas dostarczania wiadomości. Należy dodać zapis mówiący o przekazywaniu do RCB informacji na temat średniego czasu dostarczenia wiadomości do odbiorców oprócz przekazywanej informacji o liczbie kart SIM użytkowników końcowych, do których Alert RCB został wysłany oraz informację o liczbie kart SIM użytkowników końcowych, do których komunikat został dostarczony. Pozwoli to na sprawdzenie czasu dostarczenia wiadomości. Ponadto, należy zastanowić się nad możliwościami skrócenia czasu dostarczenia Alertu RCB do odbiorców poprzez wprowadzenie skróconej procedury wysyłania sms oraz być może nałożenia na operatorów obowiązku dostarczenia Alertu RCB w krótszym niż dotychczas czasie np. w ciągu max. 2 godzin od wysłania sms. Praktyka pokazuje, że alerty docierają do odbiorców dopiero po kilku godzinach</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Proponowany zakres informacji może być niedostępny dla operatora.</p>

			(po 5-6 godzinach, a czasami nawet kilkunastu).	
85.	Art. 1 pkt 25 dotyczący projektowanych art. 21b-21d ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Łódzki	<p>W art. 21b brakuje wskazania podmiotu, który miałby zostać zobowiązany do opracowania ramowego planu zabezpieczenia imprezy - należy wskazać w tym miejscu jednoznacznie organizatora imprezy, a także sposób zobowiązania go do wykonania tego zadania (np. w formie decyzji administracyjnej).</p> <p>W art. 21c wskazany jest obowiązek zapewnienia przez wojewodę dostępu do informacji członkom rodziny osób poszkodowanych w zdarzeniu – należy w tym miejscu dodać prawo żądania przez wojewodę i obowiązek udzielenia informacji przez szpitale, informacji nt. przebywania w danej jednostce określonego pacjenta, albo przebywania w danej jednostce osób poszkodowanych w określonym zdarzeniu wraz z podaniem ich danych osobowych i stanu zdrowia; ponadto należy uregulować kwestie przekazywania opisywanych danych pomiędzy służbami i rodzinami osób poszkodowanych, aby zadanie to było zgodne z zapisami RODO.</p> <p>W art. 21d należy dookreślić o jakich formach pomocy jest mowa, a także czy ma zostać utworzony wykaz form pomocy (zgodnie z pkt 2) czy wykaz osób, które o pomoc się zwracają (zgodnie z pkt 3).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. RZZK wskazuje kto jest zobowiązany do opracowania planu w zależności od okoliczności.</p> <p>Uwaga do wyjaśnienia.</p>
86.	Art. 1 pkt 25 dotyczący projektowanych art. 21b-21d ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Podkarpacki	W art. 21 a pkt. 21b-21d zawarto zapis dot. imprez niebędących imprezą masową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych, a stwarzającej możliwość wystąpienia sytuacji kryzysowej. Zapisy dotyczące obowiązków organizatora takich imprez powinny być ujęte w ustawie o bezpieczeństwie imprez masowych. W chwili obecnej	Uwaga do wyjaśnienia.

		<p>występują przypadki niestosowania się organizatorów do przepisów ustawy w zakresie zabezpieczenia imprez masowych np. w galeriach handlowych. Tak ogólny zapis nie poprawi sytuacji, a jedynie przeniesie odpowiedzialność z organizatora na właściwy organ. Ponadto opracowanie ramowego planu zabezpieczenia bez zaangażowania sił i środków do zapewnienia bezpieczeństwa imprezy niebędącej imprezą masową jest niewłaściwe. Należy również zauważyć, iż często imprezy takie odbywają się na różnych terenach np. na stadionach gminnych gdzie nie są wprowadzone regulaminy obiektu.</p> <p>Art. 21c pkt. 2 centrala telefoniczna w Wojewódzkim Centrum Zarządzania Kryzysowego posiada wydzielone dwa numery telefonu, które w przypadku wystąpienia zdarzenia mogą być podane do publicznej wiadomości. Ponadto należy zunifikować na terenie całego kraju funkcjonujący numer informacyjno-koordynacyjny 987 w Wojewódzkich Centrach Zarządzania Kryzysowego.</p> <p>Wprowadzenie w pkt 1 zapisu, iż wojewoda zapewnia dostęp do informacji członkom rodzin osób poszkodowanych w zdarzeniu masowym, w szczególności w ruchu lotniczym, kolejowym lub morskim jest niezasadne z uwagi na brak przygotowanych i przeszkolonych osób, które mogłyby udzielać takich informacji. Odrębną kwestią pozostaje fakt, iż należy ustawowo zobowiązać przewoźników do obligatoryjnego przekazywania w ww. sytuacjach informacji do instytucji, które mogłyby udzielać takich informacji. W chwili obecnej nie ma problemów technicznych z zabezpieczeniem wydzielonych linii, a wyłącznie z brakiem uregulowań prawnych w zakresie obowiązku dostarczania informacji przez przewoźników.</p>	<p>Uwaga do wyjaśnienia.</p>
--	--	--	------------------------------

87.	Art. 1 pkt 25 dotyczący projektowanego art. 21b ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Mazowiecki	<p>W art. 1 pkt 25 w zakresie dodania art. 21b w brzmieniu należy zwrócić uwagę, że w wyniku proponowanych zmian do zadań powyższego zespołu należeć będzie między innymi podejmowanie decyzji o konieczności opracowania planu zabezpieczenia imprezy niebędącej imprezą masową wraz ze wskazaniem podmiotu wiodącego w zakresie jego opracowania oraz podmiotów współpracujących.</p> <p>Wątpliwości dotyczące powyższych rozwiązań to:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Kto i w jakim terminie będzie dokonywał analizy możliwego wystąpienia sytuacji kryzysowej w związku z organizacją imprezy niebędącej imprezą masową? – w obecnym stanie prawnym nie istnieje żaden prawny obowiązek zgłaszania i rejestracji tego typu imprez, ✓ Skąd Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego będzie otrzymywał informację o organizacji imprezy niebędącej imprezą masową, co do której istnieje możliwość wystąpienia sytuacji kryzysowej? – wobec braku ustawowego obowiązku zgłaszania do właściwych terytorialnie organów JST imprez niepodlegających ustawie o bezpieczeństwie imprez masowych. <p>Podsumowując, aby proponowane zmiany mogły być realnie stosowane należy dodatkowo wprowadzić ustawowy obowiązek rejestrowania imprez niebędących imprezami masowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych i wskazać podmiot, który będzie dokonywał analizy ryzyka takiej imprezy pod kątem możliwości wystąpienia sytuacji kryzysowej. Analiza taka powinna być sporządzona z odpowiednim wyprzedzeniem, co umożliwi zlecenie przez Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>W założeniu RZZK powinno dokonać niezbędnej analizy przed podjęciem decyzji o sporządzeniu planu.</p>
-----	---	---------------------	--	--

			sporządzenie ramowego planu zabezpieczenia imprezy, której organizacja niesie ryzyko wystąpienia sytuacji kryzysowej.	
88.	Art. 1 pkt 25 dotyczący projektowanego art. 21b ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Kujawsko - Pomorski	Proponuję doprecyzować zapis o informacji: Kto stwierdza o możliwości wystąpienia sytuacji kryzysowej? Kto zgłasza do Zespołu takie zagrożenie? Czy każdą imprezą o charakterze lokalnym ma się zajmować Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego.	Uwaga nieuwzględniona. W założeniu RZZK powinno dokonać niezbędnej analizy przed podjęciem decyzji o sporządzeniu planu.
89.	Art. 1 pkt 25 dotyczący projektowanego art. 21c i 21d ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	Proponuje się dodać w art. 21c ust. 3 - przepis zobowiązujący kierowników placówek leczniczych do niezwłocznego przekazania Wojewodzie informacji o poszkodowanych w zdarzeniach masowych na potrzeby infolinii uruchamianej dla rodzin osób poszkodowanych. W odniesieniu do art. 21d ust. 1 wątpliwości budzi zbyt ogólny zapis w zakresie wykazu szczególnych form udzielania pomocy dla lokalnej społeczności.	Uwaga uwzględniona.
90.	Art. 1 pkt 25 dotyczący projektowanego art. 21c ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Lubuski	Jest to regulacja potrzebna, gdyż realne działania wskazują duże naciski na wojewodów w zakresie tworzenia infolinii. Doświadczenia natomiast wskazują duże problemy z pozyskiwaniem informacji na potrzeby jej funkcjonowania, np. szpitale odmawiają informacji o pacjentach. Ustawa w żaden sposób nie ustala skąd wojewodowie będą czerpać informacje na potrzeby infolinii. Nie nakłada się na żadną instytucję obowiązku przekazywania informacji wojewodzie np. przez szpitale. Zapis nakłada tylko zadanie na wojewodę, w żaden sposób nie pomagając w jego	Uwaga uwzględniona.

			realizacji. Idea powinna być odwrotna. Ustawa powinna nakładać obowiązek informacyjny na podmioty, do których wojewoda się zgłosi po podjęciu decyzji o uruchomieniu tzw. infolinii.	
91.	Art. 1 pkt 25 dotyczący projektowanego art. 21c ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Mazowiecki	W art. 1 w pkt 19 w zakresie dodania w art. 16 w ust. 2 pkt 9 wątpliwości budzi, iż art. 21 c nie określa precyzyjnie do jakich informacji wojewoda zapewnia dostęp członkom rodzin osób poszkodowanych w zdarzeniu. Proponuje skonkretyzowanie zapisu oraz określenie sposobu weryfikacji członków rodzin osób poszkodowanych (sposobu pozyskiwania danych o członkach rodziny), dzwoniących na numer kontaktowy. Uruchomienie infolinii powinno odbywać się poza strukturami WCZK, gdyż w przeciwnym wypadku obciążą dodatkowymi zadaniami służbę dyżurną WCZK. Wydaje się także zasadne, aby osoba odbierająca telefon i przekazująca informacje miała przygotowanie i doświadczenie psychologiczne.	Uwaga częściowo uwzględniona.
92.	Art. 1 pkt 25 projektowanego art. 21d ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Śląski	Nowe brzmienie art. 21d mówi o określeniu przez wójta, burmistrz, prezydenta miasta szczególnych form udzielania pomocy dla lokalnej społeczności. Niezbędne jest doprecyzowanie, tego zapisu. W obecnej postaci nie wiadomo czy to ma być pomoc inicjowana przez samorząd, czy też zapis ten dotyczy przekazywania mieszkańcom informacji o pomocy przewidzianej przez państwo w sytuacji wystąpienia zdarzeń klęskowych. Czy przepis mówi o wsparciu finansowym, czy też dotyczy innych form pomocy?	Uwaga uwzględniona.
93.	Art. 1 pkt 25 dotyczący	Wojewoda Podlaski	W art. 21d w ust. 1. ustawy zmienianej w art. 1 projektowanej ustawy proponuje się zmianę wyrażenia	Uwaga uwzględniona.

	projektowanego art. 21d ustawy o zarządzaniu kryzysowym		„lokalnej społeczności” na wyrażenie „ludności na administrowanym terenie”. Zmiana umożliwi planowanie i udzielanie pomocy wszystkim poszkodowanym przebywającym na terenie gmin i miast, a nie tylko ich mieszkańcom. Zapis „lokalnej społeczności” wyłącza planowanie pomocy udzielanej potrzebującym poszkodowanym, np. w zdarzeniu masowym, którzy nie są członkami lokalnej społeczności (mieszkańcami) danego obszaru.	
94.	Art. 1 pkt 26 dotyczący projektowanych zmian w art. 25 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Lubuski	<p>Tego typu zapis wskazuje Państwową Straż Pożarną jako służbę nadrzędną w procesie zarządzania kryzysowego, przy czym jest jedynie jego elementem. W przypadku działań w sytuacji wystąpienia zagrożeń typowych dla Państwowej Straży Pożarnej, gdzie ta formacja jest instytucją wiodącą, taki zapis może mieć uzasadnienie. Rodzi się pytanie czy działania ratownicze są zawsze prowadzone i kierowane przez Państwową Straż Pożarną. Zapis ten może tworzyć sytuację, w których to strażak kierujący działaniami ratowniczymi zacznie występować w roli organu zarządzania kryzysowego. Uruchomienie Sił Zbrojnych RP w dalszym ciągu pozostawiono w trybie wnioskowym.</p> <p>Zatem wójt zgłasza taką potrzebę staroście, starosta po przeanalizowaniu dostępnych zasobów wnioskuje do wojewody i dopiero wojewoda wnioskuje do Ministra Obrony Narodowej o wydzielenie oddziałów Sił Zbrojnych do działań. Skoro taki przyjmujemy kierunek wnioskowania, to również tak rozkładać się powinna odpowiedzialność za udział żołnierzy w działaniach.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Proponowana regulacja dotyczy przypadku, gdy Siły Zbrojne biorą udział w akcji ratowniczej, kiedy to organem uprawnionym jest kierujący akcją ratowniczą. Po zakończeniu działań ratowniczych PSP nie może kierować działaniami. Usuwanie kłęski żywiołowej pozostaje całkowicie w obszarze zarządzania kryzysowego.</p>
95.	Art. 1 pkt 26 dotyczący	Wojewoda Podkarpacki	Art. 25 ust. 6 i 7 koordynowanie udziału oddziałów Sił Zbrojnych w ramach wsparcia administracji publicznej w	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Proponowana regulacja dotyczy przypadku, gdy Siły</p>

	projektowanych zmian w art. 25 ustawy o zarządzaniu kryzysowym		<p>sytuacjach kryzysowych nie może zostać rozdzielone na zakres obszaru występowania zagrożenia lub przypadek prowadzenia działań ratowniczych.</p> <p>W długotrwałych sytuacjach kryzysowych na dużym obszarze prowadzenie działań ratowniczych jest tak samo ważne jak działania logistyczne, organizacyjne oraz pomocowe. Podział spowoduje chaos w przypadku dyslokacji Wojskowego Zgrupowania Zadaniowego (WZZ) do realizacji innych zadań w ramach sytuacji kryzysowej. Należy zauważyć, iż obszar występowania jest kryterium, które może, w przypadku rozwoju sytuacji, szybko się zmieniać, co skutkować może zmianą organu koordynującego (w myśl proponowanych zapisów). Obszar występowania zdarzenia nie determinuje użycia dodatkowego wsparcia, tylko brak wystarczających sił i środków. Należy zachować dotychczasową formułę tj. koordynacja działań odbywać się będzie w ramach zespołów zarządzania kryzysowego, w przypadku WZZK poprzez Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego, w przypadku gminnych i powiatowych zespołów poprzez Wojskowego Komendanta Uzupelnień. Kierowanie działaniem w terenie poprzez podmiot wiodący w zależności od zagrożenia – koordynowane całości działań przez organ właściwy w sprawach zarządzania kryzysowego. Należy również zauważyć, iż w przypadku użycia sił i środków SZ RP organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego powinny posiadać ustawowy obowiązek zapewnienia wsparcia organizacyjno-logistycznego dla wydzielonych i przyjmowanych na terenie gminy sił i środków SZ RP.</p>	Zbrojne biorą udział w akcji ratowniczej, kiedy to organem uprawnionym jest kierujący akcją ratowniczą. Po zakończeniu działań ratowniczych PSP nie może kierować działaniami. Usuwanie kłęski żywiolowej pozostaje całkowicie w obszarze zarządzania kryzysowego.
96.	Art. 1 pkt 27 dotyczący projektowanych	Urząd Lotnictwa Cywilnego	Art. 1 pkt 27 (dot. art. 25a ustawy o zarządzaniu kryzysowym) - w art. 25a wskazuje się ministra właściwego ds. wewnętrznych jako organ upoważniony do składania	Uwaga nieuwzględniona. Działania ministra związane są z funkcjonowaniem RZZK, który to Zespół powinien ocenić, czy

	zmian w art. 25a ustawy o zarządzaniu kryzysowym		wniosku do Ministra Obrony Narodowej o użyciu SZ RP do wykonywania zadań z zakresu zarządzania kryzysowego. W przepisie należałoby określić w jakich przypadkach wniosek ten może złożyć minister właściwy ds. wewnętrznych. Zasadą jest bowiem, że wnioskującym jest właściwy wojewoda (np. ustawa z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony – Dz. U. z 2018 r. poz. 1459, z późn. zm.). Chodzi zatem o uniknięcie sytuacji, w której oba uprawnione organy złożą wniosek w tych samych okolicznościach. Przypadkiem, w którym wniosek mógłby pochodzić od ministra mogłaby być sytuacja kryzysowa obejmująca obszar wykraczający poza granice jednego województwa bądź sytuacja gdy zdolności kierowania właściwego wojewody zostały zagrożone. Pozostawienie obecnego brzmienia może prowadzić do uzasadnionych sporów kompetencyjnych między ministrem spraw wewnętrznych, właściwym wojewodą, właściwym komendantem wojewódzkiego sztabu wojskowego i dowódcą komponentu wojskowego wskazanym do użycia w sytuacjach kryzysowych.	okoliczności upoważniają do przesuwania sił między województwami.
97.	Art. 1 pkt 28 dotyczący projektowanych zmian w art. 26 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Podlaski	W art. 26 w ust. 4a w pkt 2 proponuje się dodać po słowie „przygotowaniem” wyrażenie „i rozbudową”. Dodanie tego zwrotu umożliwi jednostkom samorządu terytorialnego wydatkowanie środków na rzecz rozwoju i funkcjonowania systemu ostrzegania i alarmowania na administrowanym terenie.	Uwaga uwzględniona.
98.	Art. 1 pkt 28 dotyczący projektowanych zmian w art. 26 ustawy o	Wojewoda Wielkopolski	Proponuje rozważyć dodanie przepisu umożliwiającego wojewodom opiniowanie celowości poniesionych wydatków z ww. rezerwy na tle rocznej informacji o stanie realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego.	Uwaga nieuwzględniona.

	zarządzaniu kryzysowym			
99.	Art. 1 pkt 28 dotyczący projektowanych zmian w art. 26 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Śląski	<p>Nowe brzmienie art. 26 ust. 4a mówi między innymi o wykorzystaniu tzw. rezerwy celowej na utrzymanie i odtwarzanie niezbędnych zasobów materialowych.</p> <p>Konieczne wydaje się uzupełnienie zapisu o możliwość zakupu sprzętu, w postaci np. pojazdów, łodzi itp., a także wykonanie niezbędnych prac remontowych infrastruktury.</p>	Uwaga uwzględniona.
100.	Art. 1 pkt 29 dotyczący projektowanego art. 26c ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Mazowiecki	<p>W art. 1 w pkt 29 w zakresie dodania art. 26c ust. 1-4 doprecyzowania wymaga, kto będzie wyposażał i utrzymywał Centralną Bazę Magazynową. Ponadto, brak jest informacji o możliwości dysponowania sprzętem znajdującym się w Centralnej Bazie Magazynowej w czasie wojny lub po wprowadzeniu jednego ze stanów nadzwyczajnych. Proponuję szczegółowo określić, kiedy uprawnieni do dysponowania zasobami z Centralnej Bazy Magazynowej mogą pobrać sprzęt. W mojej ocenie należy rozważyć czy sprawy z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej nie powinny być uregulowane odrębną ustawą. Oparcie Systemu Obrony Cywilnej na jednostkach włączonych do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego oraz Państwowego Ratownictwa Medycznego powinny zostać poprzedzone szeroko zakrojonymi konsultacjami z przedstawicielami ww. jednostek i określone ramy ich zadań.</p> <p>W art. 1 pkt 29 w zakresie dodania art. 26c ust. 5 należy zwrócić uwagę, że rozporządzenie określone przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych powinno także</p>	Uwaga nieuwzględniona.

			wskazać sposób pobierania przez uprawnionych do dysponowania zasobami z Centralnej Bazy Magazynowej.	
101.	Art. 1 pkt 29 dotyczący projektowanych art. 26a i 26c ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Łódzki	<p>W art. 26a wskazany jest obowiązek m.in. przez sejmik województwa określania sposobu utrzymania zasobów pozwalających na realizację zadań zarządzania kryzysowych - ze względu na fakt, że samorząd województwa nie realizuje zadań z tego zakresu należy go z tego miejsca wykreślić, a dopisać wojewodę (sposób realizacji zadania mógłby zostać określony zarządzeniem zamiast uchwałą); ponadto w drodze rozporządzenia warto byłoby wskazać minimalne wyposażenie magazynu.</p> <p>W art. 26c należy dookreślić sposób i warunki dysponowania zasobami Centralnej Bazy Magazynowej przez uprawnione podmioty.</p>	Uwaga nieuwzględniona. Projektowany przepis umożliwia sejmikowy wydatkowanie środków z rezerwy, którą i tak musi utrzymywać.
102.	Art. 1 pkt 29 dotyczący projektowanego art. 26a ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Opolski Wojewoda Podkarpacki	Z dniem 1 stycznia 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566), która m.in. wprowadziła zmianę w zakresie przejęcia przez Państwowe Gospodarstwa Wodne Wody Polskie kompetencji marszałków województw oraz samorządów województw realizujących zadania odnośnie gospodarki wodnej i ochrony przeciwpowodziowej wynikające z ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz.1121 z późn. zm.) oraz pkt. 9 art. 14 ustawy o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486 z późn. zm.). Powołując się na ww. akty prawne zapis w projekcie ustawy (art. 1 ust. 29) dotyczący dodania art. 26a – odnośnie określenia przez m.in. sejmik wojewódzki sposobu utrzymania niezbędnych zasobów pozwalających na realizację zadań zarządzania kryzysowego, w tym magazynów przeciwpowodziowych – jest bezzasadny.	Uwaga odrzucona. Projektowany przepis umożliwia sejmikowy wydatkowanie środków z rezerwy, którą i tak musi utrzymywać.

103.	Art. 1 pkt 29 dotyczący projektowanego art. 26a ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Wojewoda Wielkopolski	<p>Art. 1 pkt 29 wskazuje, że „rada gminy, powiatu i sejmik wojewódzki w formie uchwał określają sposób utrzymania niezbędnych (<i>tzn. jakich?</i>) zasobów pozwalających na utrzymanie realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego przez okres minimum 3 dni poprzez uzupełnienie istniejących magazynów przeciwpowodziowych o zasoby niezbędne do działania w innych sytuacjach kryzysowych niż powódzie, zawarcie umów pozwalających otrzymać niezbędne zasoby w sytuacji kryzysowej lub utworzenie niezależnego magazynu.”</p> <p>Powyższy zapis nie jest kompatybilny z art. 165 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566, z późn. zm.) na podstawie którego to właśnie wojewodowie wyposażają i utrzymują wojewódzkie magazyny przeciwpowodziowe.</p> <p>Można domniemywać, że w tym przypadku chodzi o przechowywanie w magazynie przeciwpowodziowym wojewody zapasów na potrzeby ZK, których zakup byłby realizowany przez samorząd województwa?</p> <p>W związku z powyższym ów zapis jest nieprecyzyjnie sformułowany i rodzi wiele dalszych wątpliwości.</p>	Uwaga nieuwzględniona.
104.	Art. 1 pkt 29 dotyczący projektowanego art. 26a ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Szef Obrony Cywilnej Kraju	<p>Konieczność utworzenia Centralnej Bazy Magazynowej [CBM] została wskazana w dokumencie rządowym pt. „Strategia na rzecz odpowiedzialnego rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)” i dotyczyła trzech szkół PSP (Bydgoszcz, Częstochowa, Kraków). Zwracamy uwagę na fakt, iż Rządowe Centrum Bezpieczeństwa transponując to rozwiązanie z projektu <i>ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej</i> do swojego projektu <i>ustawy o zmianie ustawy o</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zakres finansowania CBM określa dysponent środków budżetowych (minister właściwy do spraw wewnętrznych).</p>

		<p>zarządzaniu kryzysowym ... pominęło kilka bardzo ważnych kwestii m.in.: niewyłączenie samorządów gminnych w zakresie budowania zasobów do reagowania na zagrożenia, koszty 50 etatów niezbędnych do obsługi Centralnej Bazy Magazynowej w 3 lokalizacjach. Nie zostało to uwzględnione w proponowanej ustawie, tym samym projekt jest niespójny z założeniami strategii rządowej. W ramach realizacji celów powyższej Strategii, w Komendzie Głównej PSP opracowano projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie CBM będący aktem wykonawczym do projektu ustawy <i>o ochronie ludności i obronie cywilnej</i>, gdzie jako lokalizację CBM wskazano wyłącznie trzy ww. szkoły PSP. Nałożenie na Komendanta Głównego PSP obowiązku tworzenia CBM w oparciu o jednostki krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, o których mowa w ustawie <i>z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej</i>, nie wskazując konkretnych lokalizacji w projektach aktów wykonawczych do przedmiotowej ustawy, może mieć negatywny wpływ na realizację ustawowych zadań nałożonych na Państwową Straż Pożarną, powodując obniżenie stanu gotowości operacyjnej, tj. podejmowanie natychmiastowych działań ratowniczych. Jednostki te mają do wykonywania określone ustawowo zadania i nie powinny być osłabiane w swoim działaniu dodatkowym wspieraniem bliżej nieokreślonych rejonów w kraju. Ponadto w art. 26 c ust. 2. Komendant Główny PSP nie może tworzyć Centralnej Bazy Magazynowej, gdyż w art. 26 c ust. 1 uczyniła to ustawa.</p> <p>Art. 26 c ust. 3 pkt 5) daje delegacje do wydania rozporządzenia, ale jednocześnie w uzasadnieniu mówi o istnieniu rezerw krajowych „Obecnie na szczeblu centralnym niezbędne zasoby na sytuacje kryzysowe gromadzi Agencja Rezerw</p>	
--	--	--	--

			<p><i>Materiałowych (dalej „ARM”) w ramach rezerw strategicznych. Rzeczywiste wydarzenia, przy których próbowano wykorzystać sprzęt znajdujący się na stanie ARM, wykazało, iż sprzęt ten jest nowy, niezarejestrowany i nie jest gotowy do użycia.”</i> Nigdzie w projekcie ustawy nie uregulowano kwestii szkoleń, obsługi i dostarczania sprzętu specjalistycznego, w ramach CBM przy użyciu sił KSRG.</p>	
105.	<p>Uwaga o charakterze ogólnym do nowelizacji ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej</p>	<p>Wojewoda Wielkopolski</p>	<p>W projektowanych rozwiązaniach powinno się wskazać podmiot, który będzie wykonywał krajowy plan OC, czy też krajowy plan ewakuacji III stopnia.</p> <p>Projekt jednoznacznie powinien określać, że zadania OC są zadaniami własnym jednostek samorządowych. Powinien być obowiązek zapewniania w budżecie min. 0,5% (na wzór ustawy o ZK), na ich realizację lub wskazanie innego źródła finansowania tego zadania.</p> <p>Poważne wątpliwości budzi zapis ustanawiający jednostki ochrony przeciwpożarowej formacjami OC, w kontekście przewidywanych dla jednostek ppoż. zadań na rzecz SZ RP.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zakres wykracza poza proponowaną regulację i dotyczy nowej ustawy o OC.</p>
106.	<p>Uwaga o charakterze ogólnym do nowelizacji ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej</p>	<p>Wojewoda Kujawsko – Pomorski</p>	<p>Jednocześnie z projektem ustawy przygotowuje się projekty rozporządzeń o znaczeniu podstawowym dla jej funkcjonowania. Nie znając treści wspomnianych projektów rozporządzeń trudno jest odnieść się w sposób całościowy do proponowanych zmian w ustawach, w szczególności dotyczy to braku projektu rozporządzenia regulującego szczegółowy zakres działania Szefa Obrony Cywilnej Kraju oraz szefów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin, dowódców formacji OC kraju, województwa, powiatu i gminy, jak również zasad i trybu kierowania oraz koordynowania przez nich przygotowań</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zmiany w funkcjonowaniu OC mają na celu wyłącznie dostosowanie do prawa międzynarodowego i usunięcie mankamentów prawnych stwierdzonych przez NIK.</p>

		<p>i realizacji przedsięwzięć obrony cywilnej, ale także i pozostałych projektów rozporządzeń.</p> <p>Próba regulacji jedną ustawą tak złożonych obszarów zarządzania Państwem jakimi są działania związane z przewycięzeniem sytuacji kryzysowych w tym dotyczących konfliktów zbrojnych jest niefortunna, albowiem siłą rzeczy musi być bardzo powierzchowna, w szczególności dotyczy to obszaru obrony cywilnej.</p> <p>W regulacjach dotyczących formacji obrony cywilnej autorzy projektu ustawy nie odnieśli się w ogóle do podstawowych kwestii obrony cywilnej, jakim jest zapewnienie ludności cywilnej dóbr niezbędnych do przetrwania, a których to nie są w stanie zapewnić formacje obrony cywilnej tworzone na bazie jednostek ochrony przeciwpożarowej, a tylko formacje obrony cywilnej tworzone spośród pracowników zakładów pracy, które dostarczają wodę pitną, energię elektryczną, energię cieplną, gaz, produkty żywnościowe, itp. mogące takie dobra zapewnić.</p> <p>Ponadto zauważono, że pilnie powinno być uregulowane finansowanie obrony cywilnej, w szczególności dotyczące:</p> <ul style="list-style-type: none">✓ obowiązku tworzenia formacji obrony cywilnej, które zgodnie z art. 138, ust. 4 ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP mogą tworzyć pracodawcy. Jest to zapis fakultatywny, który powinien być zastąpiony w ustawie o powszechnym obowiązku obrony RP zapisem o charakterze obligatoryjnym w brzmieniu: <i>„formacje obrony cywilnej tworzą pracodawcy na wniosek właściwego organu administracji publicznej”</i>. Zapis taki powinien być uszczegółowiony w projekcie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ramowych	
--	--	---	--

			<p>struktur organizacyjnych, podstawowych zadań, zasad tworzenia i przygotowania do działania formacji obrony cywilnej oraz minimalnych normatywów w zakresie zaopatrywania w sprzęt, środki techniczne i umundurowanie niezbędne do wykonywania zadań obrony cywilnej o wykaz zakładów w układzie branżowym, które powinny realizować zadania ochrony ludności i obrony cywilnej, a także zasady finansowania zakupu sprzętu i umundurowania dla tych formacji,</p> <p>✓ budowli ochronnych ich budowa, modernizacja i utrzymanie generują bardzo wysokie koszty. Administratorzy i użytkownicy tych obiektów z pewnością nie wyłożą środków finansowych na ich utrzymanie lub modernizację bez jasnego obowiązku prawnego. Budowle ochronne zlokalizowane są w obiektach spółdzielczych, wspólnotach mieszkaniowych i innych podmiotów. Samorządy nawet gdyby posiadały środki, nie mogą ich wydatkować na cudzej własności. Odrębna własność lokalu stanowiącego budowlę ochronną powstaje z mocy prawa w momencie wyodrębnienia pierwszego lokalu w budynku, w którym zlokalizowana jest budowla ochronna. Lokal przechodzi na własność właściwej jednostki samorządu terytorialnego lub Skarbu Państwa. W stosunku do obiektów, w których znajdują się budowle ochronne stanowiące część nieruchomości wspólnej, odpowiednie jednostki samorządu terytorialnego lub Skarb Państwa, są zobowiązane do doprowadzenia do zgodności stanu prawnego oraz pokrycia kosztów ponownego rozliczenia udziałów. Koszty związane z utrzymaniem tych budowli, w tym opłatę czynszu będą ponosić samorządy, co będzie kolejnym finansowym</p>	
--	--	--	--	--

			<p>obciążeniem jednostek samorządu terytorialnego. W większości przypadków budowle ochronne są przeznaczone dla osób zamieszkujących dany budynek oraz osób zatrudnionych w danym zakładzie pracy. Nie jest zasadne wydzielanie i przekazywanie części wspólnej samorządom. Jeżeli inwestorzy nie przewidzą w projektowanych budynkach użyteczności publicznej oraz zamieszkania zbiorowego bezpiecznego ukrycia nie będą mogli uzyskać pozwolenia na budowę.</p> <p>Całość systemów infrastruktury ochrony ludności i obrony cywilnej powinno być finansowane w ramach dotacji celowej przekazywanej samorządom (system ostrzegania i alarmowania, system związany z likwidacją skażeń oraz budowli ochronnych, a także środków ochrony indywidualnej dla mieszkańców).</p>	
107.	<p>Uwagi o charakterze ogólnym do nowelizacji ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej</p>	Wojewoda Lubuski	<p>Powinno się na szczeblu centralnym utworzyć urząd Szefa Obrony Cywilnej Kraju, przyporządkowany Prezesowi Rady Ministrów.</p> <p>Rozdzielenie funkcji jest tylko pozorne, gdyż wojewoda jest szefem administracji zespolonej, zatem również przełożonym komendanta PSP.</p> <p>Dowodzenie formacjami w czasie wojny przez Państwową Straż Pożarną nie będzie możliwe jeżeli formacja ta nie będzie brała udziału w planowaniu ich działań, tworzeniu i szkoleniu. Obecnie to zadanie realizują stosowne komórki urzędów wojewódzkich, starostw powiatowych i urzędów gmin. Rodzi się wątpliwość jaką rolę będą miały te komórki w czasie wojny w zakresie OC. Czy PSP będzie tylko dowodziła formacjami OC, czy będzie również w stanie wojny prowadzić uzupełnienia, doposażenie, sprawozdawczość, dokumentację i rozliczenia finansowe,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycje wykraczają poza ramy projektowanej regulacji.</p>

		<p>bieżące zakupy i wsparcie logistyczne?</p> <p>Rodzi się pytanie o realizację zadań wynikających z Planów Operacyjnych Funkcjonowania gmin, starostw i województw w warunkach zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny.</p> <p>System PRM jest systemem jednolitym wyłącznie w zakresie funkcji, dysponowania jednostek do działań oraz standardu wyposażenia i procedur działania. Istnieje natomiast wiele form organizacyjnych podmiotów funkcjonujących w systemie. Pracownicy realizują zadania w oparciu o formę zatrudnienia jaką są głównie kontrakty, często pracując w kilku podmiotach. Rodzi się zatem pytanie kto będzie tworzył formacje OC? Pracodawca, wójt, starosta, czy wojewoda? Nawet obecnie świadczeniodawcy mają problem w określeniu zamkniętej listy swoich pracowników (kontrakty). Kto miałby wyposażać te formacje?</p> <p>Natomiast największą wątpliwość budzi zadaniowanie tych formacji. Ustawa o PRM jasno określa zadania jednostek systemu, które nie zmieniają się w przypadku konfliktu zbrojnego, więc jaki jest cel tworzenia na bazie PRM jednostek OC. Przykładowo – starosta utworzy formację OC w oparciu o jednostki szpitala, którego jest organem założycielskim. Zarówno SOR w tym szpitalu jak i ZRM funkcjonują w systemie PRM. To w przypadku wojny ta formacja będzie dowodzona przez Komendanta Powiatowego PSP. Natomiast dyspozytornia medyczna będzie (niedługo) komórką organizacyjną urzędu wojewódzkiego. Kto będzie stawiał zadania temu podmiotowi (tej formacji)?</p> <p>Lepszym rozwiązaniem jest nowelizacja ustawy o PRM i</p>	
--	--	--	--

			jasne opisanie funkcji systemu w warunkach wojny oraz wyszczególnienie ratowników medycznych, lekarzy, pielęgniarek i innego personelu systemu PRM jako automatycznie zwolnionego od pełnienia obowiązku czynnej służby wojskowej.	
108.	Uwagi o charakterze ogólnym do nowelizacji ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej	Wojewoda Mazowiecki	<p>Ponadto zastrzeżenia budzą przepisy dotyczące następujących kwestii:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Zapewnienie obsługi Szefa OCK oraz jego zastępców przez Komendę Główną Państwowej Straży Pożarnej niejednokrotnie było wskazywane jako niewłaściwe w analizach i opracowaniach dotyczących stanu funkcjonowania obrony cywilnej Polsce, także w wystąpieniach pokontrolnych wydawanych przez Najwyższą Izbę Kontroli. Aby koordynacja zadań obrony cywilnej na szczeblu centralnym była efektywna wymagane jest utworzenie odrębnej jednostki organizacyjnej, nie związanej z żadną służbą, ponieważ tylko w taki sposób można zapewnić priorytet zadaniowy związany z obszarem obrony cywilnej. W przeciwnym razie tym priorytetem będzie profil działalności tej służby i jej zadań ustawowych realizowanych w stałej gotowości obronnej państwa. Dotychczasowe doświadczenia zdają się potwierdzać taki stan rzeczy, ✓ Wprowadzenie Narodowego Programu Rozwoju Obrony Cywilnej. W obecnym stanie formalnoprawnym w zakresie obrony cywilnej przygotowywanie przedmiotowego Programu jest przedwcześnie. W pierwszej kolejności należy określić w aktach normatywnych powszechnie obowiązujących następujące kwestie: <ul style="list-style-type: none"> o szczegółowe zadania obrony cywilnej oraz 	Uwagi nieuwzględnione. Zmiany w funkcjonowaniu OC mają na celu wyłącznie dostosowanie do prawa międzynarodowego i usunięcie mankamentów prawnych stwierdzonych przez NIK.

			<p>obowiązki i uprawnienia organów administracji rządowej oraz innych organów i instytucji państwowych, organów samorządu terytorialnego, przedsiębiorców i innych jednostek organizacyjnych, a także organizacji społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem zasad planowania i organizacji działań ratowniczych, monitorowania zagrożeń, szkolenia i upowszechniania problematyki obrony cywilnej - zgodnie z art. 83 I Protokołu Dodatkowego do Konwencji genewskich z 12 sierpnia 1949 r. dotyczącego ochrony ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych,</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ zasady zwalczania klęsk żywiołowych, katastrof i zagrożeń środowiska oraz usuwania ich skutków przez obronę cywilną, uwzględniając w szczególności zasady współdziałania z innymi służbami i kompetencje w tej dziedzinie, ○ ogólne zasady tworzenia i przeznaczania formacji obrony cywilnej (FOC), uwzględniając w szczególności ich modelowe struktury organizacyjne i podporządkowanie oraz zasady wyposażenia ich w niezbędny sprzęt i środki. <p>✓ Zapewnienie koordynacji działań obrony cywilnej z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z postanowień Protokołów dodatkowych do konwencji genewskich z 12 sierpnia 1949 r. Do realizacji zadań w tym zakresie potrzebne są określone zasady organizacyjne na jakich miałyby się to odbywać. W aspekcie prawnym istnieją bowiem powiązania realizacji zadań obronnych i obrony cywilnej. Nawet w strukturach komórek organizacyjnych urzędów (starostw) zadania obronne realizowane są razem z zadaniami obrony cywilnej. W dużej mierze wynika to</p>	
--	--	--	--	--

			<p>z usytuowania obrony cywilnej w systemie przygotowań obronnych Państwa oraz w systemie kierowania bezpieczeństwem narodowym.</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Uwzględnienie zadania „przygotowanie i organizowanie schronów” (art.137 ust. 1 pkt 3) bez delegacji do wydania rozporządzenia w sprawie zasad realizacji zadań w tym zakresie włącznie z określeniem wymogów technicznych, jakie powinny te obiekty spełniać. Wytyczne Szefa Obrony Cywilnej Kraju z dnia 7 grudnia 2018 r. w sprawie zasad postępowania z zasobami budownictwa ochronnego nie są aktem normatywnym powszechnie obowiązującym, ✓ Wskazanie zastępców szefów obrony cywilnej każdego szczebla na dowódców Formacji Obrony Cywilnej w razie ogłoszenia mobilizacji, w czasie stanu wojennego oraz w czasie wojny lub okupacji (art. 137 ust. 6b). Formacje obrony cywilnej mają już swoich dowódców bez względu na czas działania tych formacji i jego uwarunkowania. Są to etatowi komendanci formacji. Podlegają oni tworzącym te formacje szefom obrony cywilnej, ✓ Wykorzystanie Formacji Obrony Cywilnej w zwalczaniu klęsk żywiołowych i zagrożeń środowiska oraz usuwaniu ich skutków na zasadach wynikających z przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (art. 137 ust. 3) przy jednoczesnym wskazaniu w ust. 2 tegoż artykułu czasu realizacji zadań obrony cywilnej „w razie ogłoszenia mobilizacji, w czasie stanu wojennego oraz w czasie wojny lub okupacji”. Sformułowanie użyte w ust. 2 „testowanie zadań obrony cywilnej w okresie pokoju” szczególnie w kontekście zwalczania klęsk żywiołowych i zagrożeń środowiska, o których mowa w ust. 3, jest nieadekwatne do rangi tego zadania. 	
--	--	--	--	--

		<p>Reasumując, próba modyfikacji przepisów prawa w obszarze obrony cywilnej zaproponowana w przedmiotowym projekcie ustawy, ograniczająca się w istocie tylko do kilku kwestii jest rozwiązaniem cząstkowym i w efekcie niezadowalającym. W ten sposób sankcjonuje się i umacnia stan, który ma miejsce już od kilkunastu lat.</p> <p>Ze względu na pokrewieństwo problemowe zarządzania kryzysowego i obrony cywilnej należy rozważyć wprowadzenie w dużo większym zakresie regulacji dotyczących obrony ludności - w tym również na czas wojny - w ramach przygotowywanej nowelizacji ustawy o zarządzaniu kryzysowym. Zbieżność zakresu problemowego najbardziej uwidacznia się w treści planów zarządzania kryzysowego, w których załączniki funkcjonalne do planu głównego zawierają de facto pięć najważniejszych zadań określonych w I Protokole Dodatkowym do IV Konwencji Genewskich z 1949 roku. W szczególności dotyczy to:</p> <ul style="list-style-type: none">✓ organizacji łączności,✓ organizacji systemu monitorowania zagrożeń, ostrzegania i alarmowania,✓ zasad informowania ludności o zagrożeniach i sposobach postępowania na wypadek zagrożeń,✓ organizacji ewakuacji z obszarów zagrożonych,✓ organizacji ratownictwa, opieki medycznej, pomocy społecznej oraz pomocy psychologicznej. <p>Formalno-prawne powiązanie zarządzania kryzysowego oraz ochrony ludności stwarza warunki do redukcji dokumentów planistycznych i przedsięwzięć szkoleniowych. Wobec powyższego wskazane jest więc</p>	
--	--	--	--

			<p>opracowanie jednego dokumentu planistycznego odnoszącego się do realizacji zadań z obszaru zarządzania kryzysowego i obrony cywilnej. Rozwiązania te wpisywałyby się również w ustalenia zawarte w obowiązującej „Strategii bezpieczeństwa narodowego Rzeczypospolitej Polskiej”. Bowiernie zgodnie z jednym zapisów tego dokumentu, cyt.: „...Należy dążyć do wprowadzenia na wszystkich szczeblach administracji publicznej jednego dokumentu planistycznego obejmującego sprawy obronne, zarządzania kryzysowego i obrony cywilnej...” (Rozdział IV - Koncepcja przygotowań strategicznych. Strategia preparacyjna, podrozdział 4.1 – Podsystem kierowania bezpieczeństwem narodowym, poz. 113 - Zmiany proceduralne).</p> <p>Dotyczy to również organizacji ćwiczeń integrujących ww. zakresy problemowe. W sposób nieformalny na płaszczyźnie organizowanych dotychczas ćwiczeń te powiązanie od dłuższego czasu ma miejsce i dość często trudno rozgraniczyć je w sposób jednoznaczny.</p> <p>Biorąc pod uwagę przywołane powyżej przykłady, proponuję rozważenie wprowadzenia regulacji dotyczących obrony ludności – łącznie z obroną cywilną – w ramach nowelizacji ustawy o zarządzaniu kryzysowym.</p>	
109.	<p>Uwagi o charakterze ogólnym do nowelizacji ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej</p>	<p>Związek Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej</p>	<p>W zakresie szczegółowych uwag ZOSP RP negatywnie opiniuje propozycje zmian dotyczących obrony cywilnej.</p> <p>W projekcie zmian do ustawy o Powszechnym Obowiązku Obrony w art. 138 ust 2a zaproponowano, że jednostki ochrony przeciwpożarowej wymienione w art. 15 ust. 1 i ust 2-7 stanowią formacje obrony cywilnej.</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Formacje OC będą oparte o KSRG.</p>

	Polskiej		<p>Należy przypomnieć, że ochotnicze straże pożarne oraz Związek Ochotniczych Straży Pożarnych RP funkcjonują jako stowarzyszenia na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach / tekst jednolity - Dz.U. nr 79z 2001 r. poz. 855 z późniejszymi zmianami / oraz ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r.o ochronie przeciwpożarowej / tekst jedn. – Dz .U. nr 178 z 2009 r. poz. 1380 z późn. zm. /, a także w oparciu o przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie/ Dz. U. nr 96 z 2003 r. poz. 873 i 874 z późn. zm. /. Ponadto w/w stowarzyszenia działają na podstawie swoich statutów, w których wszelkie sprawy dotyczące ich funkcjonowania są określone.</p> <p>Decyzję o przystąpieniu do stowarzyszenia jakim są OSP ich członkowie podejmowali kierując się własnymi zainteresowaniami zbieżnymi z celami opisanymi w statutach OSP. Osoby takie nie mogą być zmuszane do pełnienia funkcji w formacjach obrony cywilnej które, na mocy nowych regulacji mają być stworzone w oparciu o jednostki ochrony przeciwpożarowej.</p> <p>Przystępując do OSP ich członkowie nie decydowali się na działania w formacjach obrony cywilnej. Projekt ogranicza wolność stowarzyszania się określoną w art. 12 Konstytucji RP. Ponadto klóci się z podstawowymi zasadami porządku konstytucyjnego państwa demokratycznego. Klóci się chociażby z zasadą pomocniczości wyrażoną w preambule Konstytucji RP.</p>	
--	----------	--	---	--

		<p>Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że art. 142 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej określa kto podlega obowiązkowi służby w obronie cywilnej a kto z takiego obowiązku jest wyłączony (np. ze względu na stan zdrowia, wiek, płeć, narodowość) i dotyczy osób. Proponowane wprowadzenie zapisu o tworzeniu formacji obrony cywilnej w oparciu o jednostki ochrony przeciwpożarowej w tym OSP (a więc włączanie organizacji a nie osób) jest niezasadne i może powodować zagrożenie życia i zdrowia ich członków. Także art. 84 Konstytucji RP wskazuje, że obowiązek obrony Ojczyzny spoczywa na obywatelu.</p> <p>Jednocześnie o włączeniu OSP do formacji obrony cywilnej powinny decydować rzeczywiste potrzeby na danym terenie a nie sam fakt przynależności do ochrony przeciwpożarowej.</p> <p>Zamiar obligatoryjnego włączenia do formacji obrony cywilnej będzie niedopuszczalnym ograniczeniem swobody funkcjonowania ochotniczych straży pożarnych. Przynależność do OSP jest dobrowolna i osoba wstępująca do OSP ma zagwarantowane swobody obywatelskie, które nie są ograniczone i reglamentowane. Strażak ochotnik uczestniczy w działaniach i szkoleniach w czasie dla siebie dogodnym i z własnej nieprzymusowej woli. Proponowany zapis art.137 ust. 3 nakłada na strażaka obowiązek udziału w zwalczaniu klęsk żywiołowych i zagrożeń środowiska oraz usuwania skutków. Takie zapisy ingerują w swobodę funkcjonowania strażaka OSP i Ochotniczych Straży Pożarnych oraz Związku. Burzy to ideę wolontariatu jaką jest przynależność do Ochotniczych Straży Pożarnych. Do OSP należą obywatele nie tylko narodowości polskiej, zarówno mężczyźni jak i kobiety, a członkami OSP są</p>	
--	--	---	--

		<p>osoby w różnym wieku, którzy zgodnie z proponowanymi zmianami do ustaw z mocy prawa mają stawać się członkami formacji obrony cywilnej.</p> <p>Związek Ochotniczych Straży Pożarnych nie może się zgodzić, by z mocy ustawy Ochotnicze Straże Pożarne i Związek Ochotniczych Straży Pożarnych RP, stawały się formacjami obrony cywilnej.</p> <p>Zdziwienie budzi fakt, że obsługę Szefa Obrony Cywilnej w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, zgodnie z art. 17 ust. 3d projektu zapewnia Komenda Główna PSP. Ponadto może być powołany dodatkowy zastępca Szefa OC zgodnie z art. 17 ust 3b projektu i zapewne „obsługiwany” będzie również przez Komendę Główną. Na czym ma polegać owa „obsługa” szefa i jego zastępców?. Zastępcą Szefa OC na podstawie art. 17 ust 3a projektu jest Komendant Główny PSP. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej zgodnie z art. 13 Ustawy o Państwowej Straży Pożarnej wykonuje swoje zadania przy pomocy Komendy Głównej PSP, a nie jest obsługiwany. Taka konstrukcja obsługiwania centralnych organów administracji jest niezasadna. Przyjęte założenie, że ranga Szefa Obrony Cywilnej, jest wyższa od Komendanta Głównego PSP może ograniczyć Komendantowi Głównemu możliwości wykonywania przepisanych mu zadań wynikających z ustawy o Państwowej Straży Pożarnej i innych ustaw oraz wprowadzić chaos kompetencyjny. Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 9 Ustawy o Państwowej Straży Pożarnej Komendant Główny jest organem centralnym do spraw organizacji krajowego systemu ratowniczo gaśniczego oraz organizacji ochrony przeciwpożarowej z określonym zakresem kompetencji. Szef OC zgodnie z art. 17 jest również centralnym organem do spraw obrony cywilnej.</p>	
--	--	--	--

			<p>Niezrozumiałym jest fakt wspólnej obsługi dwóch organów centralnych przez Komendę Główną PSP.</p> <p>Określając zadania z zakresu Obrony Cywilnej w projekcie zmiany ustawy o powszechnym obowiązku obrony w art. 137 nie określono form i sposobu realizacji tych zadań oraz odpowiednich organów, podmiotów odpowiedzialnych za ich realizację.</p> <p>Mimo, że w proponowanych zmianach przyjęto słuszne założenie zmiany nieefektywnych i martwych przepisów dotyczących obrony cywilnej, a zwłaszcza formacji OC, to nie można się zgodzić z przedłożonymi propozycjami obligatoryjności przyporządkowania Ochotniczych Straży Pożarnych i Związku OSP RP oraz członków OSP do formacji Obrony Cywilnej. Dlatego zmiany w ustawie o powszechnym obowiązku obrony opiniujemy negatywnie.</p>	
110.	Art. 2 pkt 1 dotyczący projektowanych zmian w art. 6 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej	Szef Obrony Cywilnej Kraju	W art. 6 ust.1 pkt 5 proponowany przepis wykracza poza zadania obronne i w niedopuszczalny sposób modyfikuje regulacje ujęte w art. 6 ust. 2 pkt 4. Regulacja jest zbędna i szkodliwa dla czytelności planowania obronnego oraz próbujące implementować przepisy zarządzania kryzysowego do planowania obronnego. Powyższa uwaga dotyczy również art. 6 ust. 2 pkt 4.	Uwaga nieuwzględniona. Ze względu na pojawienie się zagrożeń hybrydowych zarządzanie kryzysowe i planowanie obronne muszą być zintegrowane.
111.	Art. 2 pkt 2 dotyczący projektowanych zmian w art. 17 ustawy o powszechnym	Szef Obrony Cywilnej Kraju	Proponowane rozwiązanie, aby Szefem OCK był podsekretarz stanu w MSWiA, a zastępcą Szefa OCK Komendant Główny PSP miało już miejsce w latach 2005-2007 i nie przyniosło oczekiwanego efektu. Zgodnie z obecnym stanem prawnym organ centralny (Komendant Główny PSP) nie powinien wykonywać zadań innego	Uwaga nieuwzględniona. Minister właściwy ds. wewnętrznych (wnioskodawca) i Prezes Rady Ministrów (podejmujący decyzję) ustalają kto powinien być Szefem OCK. Etaty jakie było przeznaczone na obsługę Szefa OCK w wyniku likwidacji Urzędu Zarządzania

	<p>obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej</p>	<p>organu centralnego, jakim jest Szef OCK lub jego zastępca. Jak również jeden organ centralny nie może finansować zadań innego organu centralnego. Podobny stan prawny odnosi się do komendantów wojewódzkich i powiatowych/miejskich Państwowej Straży Pożarnej. Dowodem tego faktu są 4 kontrole Najwyższej Izby Kontroli (wymienione w dalszej części pisma) zrealizowane w tym obszarze od 2010 r. Powierzenie pismem pełnienia tej funkcji przez Komendanta Głównego PSP nie znajduje oparcia w przepisach prawa. Zaproponowane rozwiązania w zakresie urzędu obsługującego Szefa Obrony Cywilnej Kraju stoją w sprzeczności prawem. Zwróciła na to uwagę również Najwyższa Izba Kontroli w kontrach przeprowadzonych w ostatnich latach. Ponadto zwracam uwagę, iż w latach 1998-2000 Urząd Zarządzania Kryzysowego i Ochrony Ludności obsługujący Szefa OCK posiadał ok. 160 etatów do realizacji zadań z zakresu obrony cywilnej i zarządzania kryzysowego. Biorąc powyższe pod uwagę oraz doświadczenia ubiegłych lat, aby zadania z zakresu obrony cywilnej były realizowane na optymalnym poziomie i w sposób systemowy niezbędnym jest powołanie odrębnego urzędu obsługującego Szefa Obrony Cywilnej Kraju.</p> <p>W art. 17 ust.4. pkt 1 należy usunąć. Nie ma potrzeby tworzenia Narodowego Programu Rozwoju Obrony Cywilnej [NPROC]. W naszej ocenie jest to zbędny dokument. Nie jest rolą Obrony Cywilnej dokonywanie oceny sytuacji polityczno – militarnej a jedynie wykonywanie zadań przypisanych Obronie Cywilnej przez prawo międzynarodowe, które zostało zaimplementowane do krajowego systemu prawnego. Ponadto, na podstawie innej delegacji opracowuje się Program Doskonalenia Obrony Cywilnej, który wypełnia swoje zadania.</p>	<p>Kryzysowego i Ochrony Ludności zostały przekazane na rzecz KG PSP. Przeniesienie tych zadań na inny urząd może się wiązać z przeniesieniem tych etatów.</p>
--	---	---	--

			<p>Art. 17 ust.4. pkt 2 jest powieleniem zadań określonych art. 17 ust.4. pkt 3. Wybiórczo cytuje się obowiązujące dokumenty, brak np. Protokołu III. Niezrozumiale jest wprowadzenie słowa „ograniczeń” – czego miałyby dotyczyć?, kogo? i dlaczego?</p> <p>Konstrukcja przepisów art. 17 ust. 4. pkt 6, 6a i 6b skutkuje dalszym utrzymywaniem dualizmu obowiązków obronnych i OC (Szef OC i dowódca FOC). Ze zdziwieniem należy przyjąć konstrukcję prawną, że inna osoba będzie wykonywała zadania OC w czasie pokoju a inna w czasie wojny. Nie jest znana idea pojęcia „pełnią funkcje dowódców formacji OC” – czy wszystkich formacji?, mamy do czynienia z dowódcami czy komendantami FOC? czy też szefami OC? Nie wiadomo kto będzie dowódcą formacji OC szczebla krajowego i czy będzie on również wykonywał zadania na rzecz obronności. Absurdalnym rozwiązaniem jest powierzenie zadań Zastępcy SOCK komendantowi PSP, który jednocześnie wykonuje zadania obronne na podstawie innych przepisów. Osoby powoływane przez wójtów i prezydentów są nie wiadomo spośród kogo i w jaki sposób będą miały przełożenie na dowodzenie, planowanie itd. Proponowane rozwiązania w art. 17 ust.6b i art. 138 ust 2a budzą wątpliwości w zakresie funkcjonowania Państwowej Straży Pożarnej.</p>	
112.	Art. 2 pkt 2 lit. a dotyczący projektowanych zmian w art. 17 ustawy o powszechnym obowiązku obrony	Wojewoda Mazowiecki	W art. 2 w pkt 2 w zakresie nadania nowego brzmienia art. 17 ust. 2 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Istotne jest doprecyzowanie roli i kompetencji Szefa Obrony Cywilnej Kraju.	Uwaga nieuwzględniona. Zmiany w funkcjonowaniu OC mają na celu wyłącznie dostosowanie do prawa międzynarodowego i usunięcie mankamentów prawnych stwierdzonych przez NIK.

	Rzeczypospolitej Polskiej			
113.	Art. 2 pkt 2 dotyczący projektowanych zmian w art. 17 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej	Wojewoda Śląski	<p>✓ w pkt 2:</p> <p>– lit c w nowym brzmieniu ust. 4 pkt 1:</p> <p>1) <i>przygotowanie, nie rzadziej niż raz na 5 lat, Narodowego Programu Rozwoju Obrony Cywilnej obejmującego</i></p> <p><i>a) ocenę ryzyka związanego z możliwością wystąpienia kryzysu polityczno–militarnego,</i></p> <p><i>b) wynikające z oceny ryzyka cele do osiągnięcia,</i></p> <p><i>c) ramy czasowe osiągania poszczególnych celów,</i></p> <p><i>d) zadania służące realizacji poszczególnych celów,</i></p> <p><i>e) wykonawców zadań,</i></p> <p><i>f) zasoby niezbędne do realizacji zadań,</i></p> <p><i>g) <u>zasady finansowania zadań:</u></i></p> <p>Czy w związku z tym będzie tworzony podobny program na szczeblu wojewódzkim. Należy zauważyć iż opracowuje się Program Doskonalenia Obrony Cywilnej. Czy zatem jest zasadne tworzenie takiego dodatkowego Programu?</p> <p>Czy zostaną jasno sprecyzowane zasady finansowania, w których będzie mowa w odniesieniu do zadań OC realizowanych przez samorządy <u>które z zadań są własnym, a jakie zleconymi.</u></p> <p>Dotychczasowy brak takich zapisów, na który każdorazowo zwracamy uwagę przy opiniowaniu kolejnych projektów ustaw dotyczących obrony cywilnej powoduje, iż <u>stanowi to poważny problem prawny.</u></p> <p>Wprowadzenie w poprzednich latach - w związku z reforma administracji samorządowej - zmian do ustawy w art 17 ust 6 poprzez zapis dot. starosty i jednocześnie</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione.</p> <p>Zmiany w funkcjonowaniu OC mają na celu wyłącznie dostosowanie do prawa międzynarodowego i usunięcie mankamentów prawnych stwierdzonych przez NIK.</p>

		<p>wykreślenie z ustawy o powszechnym obowiązku RP zapisu, iż realizację zadań na szczeblu terenowym traktuje się iż są to zadania zlecone z zakresu administracji rządowej skutkuje poważnymi <u>niedomówieniami dotyczącymi finansowania tych zadań.</u></p> <p><u>Problem ten w dalszym ciągu wymaga pilnego i jasnego uregulowania na szczeblu ustawodawcy poprzez wskazania co należy traktować w zakresie zadań realizowanych przez starostów, prezydentów miast, burmistrzów i wójtów jako zadania własne a co jako zlecone.</u></p> <p>✓ lit. b w nowym brzmieniu ust. 3a-3d powinno być określone z nazwy ministerstwo, z którego następuje <i>powoływanie Szefa OCK w randze sekretarza albo podsekretarza stanu.</i> Obecny zapis nie wskazuje o jakie ministerstwo chodzi.</p> <p>Podkreślenia wymaga fakt, że nadal nie zostały rozdzielone funkcje obronne od Obrony Cywilnej,</p> <p>✓ lit. e w nowym brzmieniu ust. 6a - <i>Zastępcami szefów obrony cywilnej są odpowiednio:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>właścimy miejscowo komendant wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej;</i> 2) <i>właścimy miejscowo komendant powiatowy Państwowej Straży Pożarnej;</i> 3) <i>osoba powołana na wójta lub burmistrza (prezydenta miasta).</i> <p>Rozwiązanie to spowoduje powstanie chaosu kompetencyjnego i jest sprzeczne z ustawami regulującymi działania wojewody, powiatu i gminy.</p> <p>Zasady zastępowania wojewody, starosty, burmistrza</p>	
--	--	---	--

		<p>(prezydenta miasta) są ustawowo określone i nie mogą tych funkcji sprawować komendanci PSP.</p> <p>✓ lit. e nowe brzmienie ust. 6b - <i>W razie ogłoszenia mobilizacji, w czasie stanu wojennego oraz w czasie wojny lub okupacji wskazany Zastępca Szefa Obrony Cywilnej Kraju, zastępca szefa obrony cywilnej województwa, zastępca szefa obrony cywilnej powiatu oraz zastępca szefa obrony cywilnej gminy (miasta) pełnią funkcje dowódców formacji OC na swoim terenie.</i></p> <p>Obecnie proponowany zapis skutkuje utrzymywaniem dualizmu obowiązków obronnych i OC (Szef OC i dowódca).</p> <p>Funkcje te należy przypisać bezpośrednio odpowiednim komendantom PSP wykonującym zadania obrony cywilnej.</p> <p>✓ lit f nowe brzmienie ust. 8 - <i>Rada Ministrów określa w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres działania szefa Obrony Cywilnej Kraju oraz szefów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin, dowódców formacji OC kraju, województwa, powiatu i gminy, jak również zasady i tryb kierowania oraz koordynowania przez nich przygotowań i realizacji przedsięwzięć obrony cywilnej.</i></p> <p>Czy w związku z faktem iż art. 17 ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP ust. 8 otrzyma brzmienie jak powyżej należy domniemywać iż dotychczasowe Rozporządzenie RM w sprawie szczegółowego zakresu działania Szefa OCK, szefów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin z dnia 25.06.2002 (Dz.U nr 96, poz. 850) zostanie uchylone?</p>	
--	--	---	--

			Jest to istotne ze względu na fakt, że obecne rozporządzenie posiada szereg wad m.in. stawia na jednym poziomie zadania wojewody, starosty, prezydenta burmistrza i wójta. Naszym zdaniem powinno być sporządzone od nowa uwzględniając stosowny podział zadań.	
114.	Art. 2 pkt 2 lit. e dotyczący projektowanego art. 17 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej	Wojewoda Podkarpacki	<ul style="list-style-type: none"> ✓ dot. art. 17 ust 4 pkt 1 i 2 ustawy – po przygotowaniu Narodowego Programu Rozwoju Obrony Cywilnej – należy w nim sprecyzować zasady finansowania zadań OC realizowanych przez samorządy, w tym które z zadań są zadaniami zleconymi, a które własnymi. ✓ dot. art. 17 ust. 6b – proponowany zapis skutkuje utrzymywaniem dualizmu obowiązków obronnych i OC (szef OC i dowódca). 	Uwaga nieuwzględniona. Zmiany w funkcjonowaniu OC mają na celu wyłącznie dostosowanie do prawa międzynarodowego i usunięcie mankamentów prawnych stwierdzonych przez NIK.
115.	Art. 2 pkt 2 lit. e dotyczący projektowanego art. 17 ust. 6a pkt 3 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej	Wojewoda Łódzki	W art. 17 ust. 6a pkt 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, zostawiona jest zbyt duża dowolność przy powoływaniu zastępcy Szefa Obrony Cywilnej na poziomie gminy. Należy wskazać konkretnie spośród kogo jest możliwość wyboru lub podać wymagania jakie miałaby spełniać ta osoba. Pozostawienie zapisów w obecnej formie może się skończyć wyborem osoby nie przygotowanej do pełnienia tej odpowiedzialnej funkcji. Natomiast, w art. 17 ust. 6b należy rozważyć czy wprowadzanie dodatkowej funkcji jaką ma być "dowódca formacji OC" ma sens. Rozmywa to obraz struktury dowodzenia w OC, a także trudno doszukać się korzyści z tego płynących. Nie określono również, jakie zadania miałaby ta osoba realizować.	Uwaga nieuwzględniona. Zmiany w funkcjonowaniu OC mają na celu wyłącznie dostosowanie do prawa międzynarodowego i usunięcie mankamentów prawnych stwierdzonych przez NIK.
116.	Art. 2 pkt 2	Wojewoda Kujawsko	Art. 17 ust. 2 zdaniem samorządów Szefem Obrony	Uwaga nieuwzględniona.

	dotyczący projektowanych zmian w art. 17 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej	– Pomorski	<p>Cywilnej Kraju powinien być Prezes Rady Ministrów bez możliwości subdelegowania tego obowiązku na inne osoby, Art. 17 ust 3a zdaniem samorządów Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej nie powinien pełnić roli Zastępcy Szefa Obrony Cywilnej Kraju. PSP jest podmiotem/służbą do reagowania w sytuacji likwidowania zagrożeń. Nawet gdyby uznać PSP za najważniejszą ze służb, to nie może ona przejąć kompetencji wynikających z przepisów prawa dla organów administracji samorządowej w zakresie obrony cywilnej. Zastępcami Szefa Obrony Cywilnej Kraju powinny być osoby w randze sekretarza albo podsekretarza stanu, których powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, Art. 17 ust. 3d proponuje się by obsługę Szefa Obrony Cywilnej Kraju oraz zastępców Szefa Obrony Cywilnej Kraju zapewnia kancelaria Premiera lub Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji,</p> <p>Art. 17 ust. 6a pkt. 2) proponuję zmienić zapis na „Zastępcami szefów obrony cywilnej w Powiatach są kierownicy komórek organizacyjnych prowadzący sprawy w zakresie zarządzania kryzysowego, obrony cywilnej oraz spraw obronnych lub inna osoba wyznaczona przez Starostę” (np. w mieście Bydgoszczy Szefem Obrony Cywilnej jest Prezydent a jego zastępcą byłby Dyrektor Wydziału Zarządzania Kryzysowego). Odpowiednio Art. 17 pkt 1) powinien brzmieć dla województwa, gdzie z-ca Szefa Obrony Cywilnej Wojewody powinien być Dyrektor Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego lub osoba wskazana przez Wojewodę.</p>	Zmiany w funkcjonowaniu OC mają na celu wyłącznie dostosowanie do prawa międzynarodowego i usunięcie mankamentów prawnych stwierdzonych przez NIK.
117.	Art. 2 pkt 2 lit. d dotyczący projektowanych	Wojewoda Opolski	W art. 2 ust. projektu – dotyczącym zmian w art. 17 ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP ujęto, że: „Terenowymi organami obrony cywilnej są:	Uwaga nieuwzględniona. Zmiany w funkcjonowaniu OC mają na celu wyłącznie dostosowanie do prawa

	zmian w art. 17 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej		<ol style="list-style-type: none"> 1) wojewoda – szef obrony cywilnej województwa; 2) starosta – szef obrony cywilnej powiatu; 3) wójt (odpowiednio burmistrz lub prezydent miasta) – szef obrony cywilnej gminy (miasta)” <p>ale nie wyjaśniono roli pracodawcy/przedsiębiorcy, którzy mogą tworzyć formacje obrony cywilnej, gdyż nie określono – komu one podlegają, jeżeli chodzi o kontrolę w zakresie obrony cywilnej - wójtowi gminy na terenie jakim leżą, staroście powiatu? Może należy dopisać odpowiednią treść dotyczącą tej grupy tworzącej formacje obrony cywilnej.</p>	międzynarodowego i usunięcie mankamentów prawnych stwierdzonych przez NIK.
118.	Art. 2 pkt 2 lit. d dotyczący projektowanych zmian w art. 17 ustawy o powszechnym obowiązku obrony	Wojewoda Małopolski	Art. 17 ust. 6b ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP - brak zdefiniowanego pojęcia „okupacja”.	Uwaga nieuwzględniona.
119.	Art. 2 pkt 3 dotyczący projektowanych zmian w art. 19 ustawy o powszechnym obowiązku obrony	Szef Obrony Cywilnej Kraju	Art. 19 bezpodstawnie zawęża wykonywanie zadań w zakresie obronności tylko do NPROC. Proponuję pozostawienie pierwotnego brzmienia przepisu.	Uwaga nieuwzględniona. Zmiany w funkcjonowaniu OC mają na celu wyłącznie dostosowanie do prawa międzynarodowego i usunięcie mankamentów prawnych stwierdzonych przez NIK.
120.	Art. 2 pkt 4 dotyczący projektowanych zmian w art. 20 ustawy	Szef Obrony Cywilnej Kraju	Art. 20 ust. 2 pkt 8 jest zbędny gdyż zadanie to przypisane jest do organu centralnego.	Uwaga nieuwzględniona. Zmiany w funkcjonowaniu OC mają na celu wyłącznie dostosowanie do prawa międzynarodowego i usunięcie mankamentów prawnych stwierdzonych przez NIK.

	o powszechnym obowiązku obrony			
121.	Art. 2 pkt 5 dotyczący projektowanych zmian w art. 116 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej	Szef Obrony Cywilnej Kraju	<p>Jako negatywny kierunek rozwiązań oceniam zaproponowane automatyczne reklamowanie od służby wojskowej <i>osób pełniących służbę/zatrudnionych w jednostkach, o których mowa w art. 15 ust. 1 i ust 2-7 ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz jednostkach funkcjonujących w ramach systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne</i>. Zaproponowane brzmienie art. 138 ust. 2 a narusza postanowienia ustawy o stowarzyszeniach „<i>Art. 2. 1. Stowarzyszenie jest dobrowolnym, samorządnym, trwałym zrzeszeniem o celach niezarobkowych</i>”.</p> <p>Zwracam uwagę, iż zakres zadań, o których mowa w Konwencjach Genewskich jest w aspekcie realizacyjnym ściśle związany z następującym o wiele szerszym niż wymienione w projekcie RCB zbiorem podmiotów ochrony ludności, które te zadania realizują tj.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Organy administracji publicznej. 2. Służby, inspekcje i straże z wyjątkiem służb podlegających w całości militaryzacji. 3. Podmioty krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego. 4. Ochotnicze straże pożarne i inne podmioty ratownicze niewchodzące w skład krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego. 5. Podmioty lecznicze, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. 6. Samorządowe jednostki organizacyjne oraz spółki prawa handlowego z udziałem miasta (gminy). 7. Organizacje pozarządowe wykonujące zadania ochrony ludności. 8. Podmioty zarządzające systemami monitorowania 	Uwaga do wyjaśnienia.

			<p>zagrożeń.</p> <p>9. Podmioty realizujące zadania z zakresu ostrzegania i alarmowania ludności.</p> <p>10. Pododdziały Sił Zbrojnych RP, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.</p> <p>11. Formacje obrony cywilnej.</p> <p>12. Podmioty i przedsiębiorcy, dla których organ właściwy w sprawach ochrony ludności przewidział i uzgodnił realizację zadań z zakresu ochrony ludności.</p> <p>13. Podmioty, na które organ właściwy w sprawach ochrony ludności nałożył obowiązek realizacji zadań obrony cywilnej.</p> <p>Tym samym zawężony został zakres podmiotów przewidzianych do realizacji zadań ochrony ludności/obrony cywilnej, co nie pozwoli całościowo realizować zadań, o których mowa w Konwencjach Genewskich.</p> <p>Art. 116 ust. 4 pkt 1, lit d jest zbędnym przepisem, ponieważ jest to uregulowane w obecnie obowiązujących przepisach i funkcjonuje prawidłowo. Ponadto przepis ten jest obligatoryjny i na pewno nie ma potrzeby aby dotyczył wszystkich osób wskazanych w przepisie art. 138 ust. 2a, i nie może z drugiej strony dotyczyć gdyż nie wszystkim osobom zatrudnionym w wymienionych podmiotach można nadać przydziały organizacyjno-mobilizacyjne do OC, co może naruszać konstytucyjne zasady praw obywatelskich.</p>	
122.	Art. 2 pkt 5 dotyczący	Wojewoda Opolski	W art. 2 pkt 5 w powiązaniu z pkt 7 pomija się osoby zatrudnione w innych społecznych jednostkach	Uwaga do wyjaśnienia.

	projektowanych zmian w art. 116 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej		ratowniczych, takich jak np. Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, jednostkach współpracujących z systemem Państwowe Ratownictwo Medyczne, które powinny realizować zadania na rzecz ochrony ludności cywilnej również w stanach podwyższonej gotowości obronnej państwa.	
123.	Art. 2 pkt 6 dotyczący projektowanego art. 137 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej	Szef Obrony Cywilnej Kraju	Zmiany art. 137 należy usunąć z projektu i pozostać przy pierwotnym brzmieniu. Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej ustawa nie może powtarzać przepisów zamieszczonych w innych ustawach. Ponadto nie ma definicji obrony cywilnej a jedynie jej zadania. Użyte określenie „testowanie” należy zastąpić innym pojęciem używanym w prawodawstwie.	Uwaga nieuwzględniona.
124.	Art. 2 pkt 6 dotyczący projektowanego art. 137 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej	Wojewoda Małopolski	Art. 137 ust. 1 pkt 5 ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP – sugeruje się uszczegółowienie tj.: „Obrona cywilna obejmuje realizację następujących zadań: 5) ratownictwo techniczne (w tym wodne i wysokościowe), chemiczne, ekologiczne, biologiczne.”	Uwaga do wyjaśnienia.
125.	Art. 2 pkt 6 dotyczący projektowanego art. 137 ust. 3 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej	Wojewoda Podkarpacki	Dot. art.137 ust.3 – wprowadzony został zapis, że formacje obrony cywilnej mogą brać udział w zwalczaniu klęsk żywiołowych i zagrożeń środowiska oraz usuwaniu ich skutków na zasadach wynikających z przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym. Ustawa o zarządzaniu kryzysowym nie określa zasad użycia formacji obrony cywilnej w ww. przypadkach.	Uwaga uwzględniona.

	Polskiej			
126.	Art. 2 pkt 6 dotyczący projektowanego art. 137 ust. 3 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej	Wojewoda Opolski	Wprowadzono zapis, że formacje obrony cywilnej mogą brać udział w zwalczaniu klęsk żywiołowych i zagrożeń środowiska oraz usuwaniu ich skutków na zasadach wynikających z przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym. Jednakże ustawa ta, jej kolejne nowelizacje oraz przedmiotowy projekt nie określiły zasad użycia formacji obrony cywilnej w ww. przypadkach.	Uwaga uwzględniona.
127.	Art. 2 pkt 6 dotyczący projektowanego art. 137 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej	Wojewoda Śląski	<p>W pkt 6 nowe brzmienie art. 137 pkt 1 <i>Obrona cywilna obejmuje realizację następujących zadań:</i></p> <p>– w ust. 3 <i>przygotowanie i organizowanie schronów.</i></p> <p>w artykule tym nie przedstawiono definicji „obrony cywilnej”?</p> <p>Czy w związku z zapisem dotyczącym „przygotowania i organizacji schronów” zostaną dokonane zmiany w ustawie Prawo budowlane lub ukaże się rozporządzenie. Obecnie kwestia jest otwarta.</p> <p><i>Opracowane Wytocznice Szefa OCK z 4 grudnia 2018 r. dot. zasobów budownictwa ochronnego nie mają mocy obowiązującej jaką daje stosowny zapis w ustawie lub rozporządzeniu.</i></p> <p>Ze względu na swą strukturę (materię) prawną wytyczne odnoszą się głównie do obszaru działalności terytorialnej Szefów OC województw, powiatów i gmin, jednakże nie mają mocy sprawczej w odniesieniu do administratorów budowli ochronnych, którymi dysponują podmioty gospodarcze oraz wspólnoty mieszkaniowe.</p>	Uwaga nieuwzględniona. Zmiany w funkcjonowaniu OC mają na celu wyłącznie dostosowanie do prawa międzynarodowego i usunięcie mankamentów prawnych stwierdzonych przez NIK.

			<p>Wprowadzono zmianę brzmienia art. 137 pkt 3 - <i>Formacje obrony cywilnej mogą brać udział w zwalczaniu klęsk żywiołowych i zagrożeń środowiska oraz usuwaniu ich skutków na zasadach wynikających z przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1401).</i></p> <p>W związku z powyższym należy jasno określić sposób ubezpieczenia członków formacji, którzy będą uczestniczyć w takich czynnościach, a nie są zatrudnione w PSP.</p>	
128.	<p>Art. 2 pkt 7 dotyczący projektowanych zmian do art. 138 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej</p>		<p>Do art. 2 pkt 7 – biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy i zasady powoływania i działania formacji obrony cywilnej wymienione w tym artykule jednostki nie mogą niejako „z automatu” stanowić formacji obrony cywilnej. Być może lepszym rozwiązaniem byłby zapis mówiący o ich utworzeniu (lub możliwości utworzenia) w oparciu o strukturę i skład osobowy tych jednostek.</p> <p>A ponadto zachodzą wątpliwości – kto i jak będzie dowodził tymi formacjami oraz jak powyższy zapis ma się do art. 14 ust. 3 i 4 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej.</p>	Uwaga uwzględniona.
129.	<p>Art. 2 pkt 7 dotyczący projektowanych zmian do art. 138 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej</p>	<p>Wojewoda Kujawsko – Pomorski</p>	<p>Art. 138 ust 2a po słowach Państwowe Ratownictwo Medyczne, dodać „straże gminne i miejskie oraz organizacje pozarządowe”, takie jak PCK, WOPR, Służba Maltańska itp. których podstawową działalnością jest ratownictwo medyczne i wodne.</p>	Uwaga do wyjaśnienia.
130.	<p>Art. 2 pkt 7 dotyczący</p>	<p>Wojewoda Śląski</p>	<p>W pkt 7 w nowym brzmieniu art. 138 ust. 2a - <i>Jednostki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 ust. 1 i ust. 2-7</i></p>	Uwaga do wyjaśnienia.

	<p>projektowanych zmian do art. 138 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej</p>	<p><i>ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 730) oraz jednostki funkcjonujące w ramach systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, o których mowa w art. 32 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. 2017 r. poz. 2195, z późn. zm.) stanowią formacje obrony cywilnej.</i></p> <p>Obecny zapis narusza postanowienia ustawy o stowarzyszeniach. Zaproponowane rozwiązania dotyczą utworzenia struktur OC zakłócają funkcjonowanie dotychczasowych struktur OC, PSP i innych podmiotów wskazanych w tych rozwiązaniach. Jednostki systemu PRM nie mogą z mocy prawa być formacjami OC, gdyż wtedy wszyscy ich pracownicy musieli by mieć przydziały mobilizacyjne do tych jednostek, a to koliduje z potrzebami sił zbrojnych</p> <p>Obecne przepisy dotyczące formacji obrony cywilnej określają iż formacje tworzą w drodze rozporządzenia ministrowie, a wojewodowie, starostowie, wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast) - w drodze zarządzenia, uwzględniając w szczególności: skalę występujących zagrożeń, rodzaj formacji, ich przeznaczenie oraz stan osobowy i organizację wewnętrzną. Formacje obrony cywilnej mogą tworzyć także pracodawcy. Zapis ten wskazuje, że formacje należy utworzyć na podstawie właściwego aktu prawnego.</p> <p>Ponadto nie jest jasne na jakiej podstawie należałoby nadawać przydziały do formacji osobom zatrudnionym w PSP i czy w związku z powyższym jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej można traktować jako Formacje OC - odnosząc się do obecnej propozycji zapisu art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej.</p>	
--	---	---	--

131.	Art. 6 ust. 1	Wojewoda Kujawsko - Pomorski	Proponuję zmianę terminu sporządzenia „Planu zarządzania ryzykiem” po raz pierwszy na 12 miesięcy od wejścia w życie proponowanej regulacji.	Uwaga nieuwzględniona. Termin wynika z przepisów unijnych.
132.	Art. 8	Polska Agencja Żeglugi Powietrznej	Zgodnie z opisem zawartym w OSR, operator IK wyznacza po raz pierwszy koordynatora do spraw ochrony IK w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. W samej ustawie, art. 5c, operator IK wyznacza w terminie 30 dni, koordynatora, ale od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 5b ust. 7 i 7a. Jak należy zatem przyjąć kwestię jego wyznaczenia?	Uwaga do wyjaśnienia.
133.	Uzasadnienie	Szef Obrony Cywilnej Kraju	Kolejnym elementem wymagającym doprecyzowania, którego nie ma w <i>uzasadnieniu projektu ustawy</i> jest kwestia opracowywania Narodowego Programu Rozwoju Obrony Cywilnej. Projektodawca nie wskazał zakresu, struktury, trybu i terminu tworzenia niniejszego programu. W III rozdziale uzasadnienia pn. „Zmiany w innych ustawach” znalazły się wybiórcze zapisy dotyczące wyników kontroli NIK odnoszące się do niewielkiego zakresu problemów obrony cywilnej cyt.: <i>”W ustawie ... o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej projekt wprowadza zmiany, które odnoszą się do kwestii poruszonych przez Najwyższą Izbę Kontroli w trakcie kontroli funkcjonowania Obrony Cywilnej. Kontrola wykazała bowiem, iż:</i> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Szef OCK nie ma wpływu na kształtowanie budżetu OC, ✓ żaden akt normatywny powszechnie obowiązujący nie wskazuje urzędu obsługującego Szefa OCK, ✓ nadlinnie funkcjonuje planowanie zadań w ramach OC 	Uwaga do wyjaśnienia. Zmiany w funkcjonowaniu OC mają na celu wyłącznie dostosowanie do prawa międzynarodowego i usunięcie mankamentów prawnych stwierdzonych przez NIK.

			<p><i>(wskazano kto zatwierdza plan krajowy OC, ale nie wskazano kto i jak go wykonuje)."</i></p> <p>Informuje, że stan obrony cywilnej przedstawiony w diagnozach opracowywanych przez Szefa Obrony Cywilnej Kraju od 2009 r. został potwierdzony przez Najwyższą Izbę Kontroli w czterech kolejnych kontrolach tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ nr P/11/083 z 2011/2012 r. pn. „Przygotowanie struktur obrony cywilnej do realizacji zadań w okresie wojny i pokoju”, ✓ nr 1/12/006 z 2013 r. pn. „Przygotowanie systemu ochrony ludności przed klęskami żywiołowymi oraz sytuacjami kryzysowymi”, ✓ nr P/17/039 z 2017 r. pn. „Ochrona ludności w ramach zarządzania kryzysowego i obrony cywilnej”, ✓ nr P/18/034 z 2018 r. pn. „Przygotowania obronne państwa w systemie bezpieczeństwa narodowego Rzeczypospolitej Polskiej”. <p>Z przedmiotowych kontroli jasno wynika potrzeba kompleksowego ustawowego (a nie wybiórczego) uregulowania wszystkich zagadnień obrony cywilnej w Polsce.</p> <p>Tym samym podstawowym wnioskiem z raportów NIK jest brak jednolitego aktu prawnego regulującego obronę cywilną, co oznacza, że obszar ten w całości wymaga poprawy. Celem wypracowania prawidłowych rozwiązań zasadnym jest, aby przed kolejnym konfigurowaniem rozwiązań w obronie cywilnej i ochronie ludności skorzystano z treści wyżej wymienionych raportów z kontroli, które należy traktować całościowo, ponieważ każda kolejna kontrola była kontynuacją poprzedniej.</p>	
--	--	--	--	--

